

Møte mandag den 19. desember 2011 kl. 10

President: Dagfinn Høybråten

Dagsorden (nr. 38):

1. Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om en næring for framtida – om petroleumsvirksomheten (Innst. 143 S (2011–2012), jf. Meld. St. 28 (2010–2011))
2. Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om endringer i energiloven og i enkelte andre lover (Innst. 140 L (2011–2012), jf. Prop. 112 L (2010–2011))
3. Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om endringer i statsbudsjettet for 2011 under Olje- og energidepartementet (Innst. 142 S (2011–2012), jf. Prop. 27 S (2011–2012))
4. Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om endringer i statsbudsjettet for 2011 under Miljøverndepartementet (Innst. 141 S (2011–2012), jf. Prop. 17 S (2011–2012))
5. Referat

Presidenten: Representantene Morten Høglund, Ulf Erik Knudsen, Else-May Botten, Harald T. Nesvik, Heikki Holmås og Svein Roald Hansen, som har vært permittert, har igjen tatt sete.

Statsråd Ola Borten Moe overbrakte 7 kgl. proposisjoner (se under Referat).

Sak nr. 1 [10:02:14]

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om en næring for framtida – om petroleumsvirksomheten (Innst. 143 S (2011–2012), jf. Meld. St. 28 (2010–2011))

Presidenten: Etter ønske fra energi- og miljøkomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 1 time og 10 minutter, og at taletiden blir fordelt slik på gruppene:

Arbeiderpartiet 25 minutter, Fremskrittspartiet 15 minutter, Høyre 10 minutter, Sosialistisk Venstreparti 5 minutter, Senterpartiet 5 minutter, Kristelig Folkeparti 5 minutter og Venstre 5 minutter.

Videre vil presidenten foreslå at det blir gitt anledning til replikkordskifte på inntil fem replikker med svar etter medlem av regjeringen innenfor den fordelte taletid.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talelisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Første taler er representanten Eirin Sund, som er komiteens leder, deretter representanten Per-Willy Amundsen.

– Det var et litt optimistisk manus fra presidentens side her, men Eirin Sund får ordet. Jeg antar at Eirin Sund er sakens ordfører og ikke komiteens leder, selv om det var en hyggelig julepresang som da herved må trekkes tilbake.

Eirin Sund (A) [10:03:38] (ordfører for saken): Det var ikke så feil, for jeg er i alle fall komiteens andre nestleder, om ikke annet.

I dag er jeg stolt. Jeg er stolt fordi vi har forvaltet vår viktigste næring, petroleumsnæringen, på en god måte i over 40 år. Mange land har hatt tilsvarende inntekter fra olje og gass, men veldig få land har klart å forvalte inntektene på en slik måte at det kommer alle innbyggerne og fellesskapet til gode.

Jeg er også stolt over at dette er noe vi har klart å gjøre med en stor tverrpolitisk enighet. Jeg registrerer også at det stort sett er en tverrpolitisk enighet om at det er en god melding vi behandler her i dag. I tillegg synes jeg det er veldig kjekt at også en samlet næring synes meldingen er bra, og at de synes den viser veien videre på en god måte. Det er viktig for både innbyggerne og bedriftene i landet at vi har en felles forståelse av situasjonen, og at vi er sånn noenlunde enige om hvilken vei vi skal gå videre.

De folkevalgte viste vei da Bratteli-regjeringen i 1974 la fram meldingen «Petroleumsvirksomhetens plass i det norske samfunn». Den meldingen påpekte at petroleumssressursene skulle benyttes til å utvikle «et kvalitativt bedre samfunn». Det har vi klart. Senest i år ble Norge kåret til det beste landet å bo i av FN.

Nå mener jeg at det er arbeidskraften til innbyggerne som er vår viktigste ressurs, men petroleumsnæringen skaper store verdier for fellesskapet. Den står for en fjerdedel av BNP, en tredjedel av statens inntekter og halvparten av eksportinntektene. I tillegg er leverandørindustrien nr. to når det gjelder eksport. Det er i dag om lag 43 000 personer som direkte er avhengig av petroleumindustrien, men med en stor leverandørindustri over hele landet er det over 200 000 som er direkte eller indirekte avhengig av denne næringen. Det påvirker lokalsamfunn over hele landet.

2011 har vært et gledelig år. For første gang siden Ormen Lange ble funnet i 1997, har vi gjort større funn enn antatt årsproduksjon på sokkelen. Vi har også funn av det som foreløpig heter Avaldsnes/Aldous Major i Nordsjøen, som etter siste oppjustering anslås å inneholde mellom 1,7 og 3,3 milliarder fat. Dette gjør funnet til verdens største som er gjort til havs i år, og hvis det høyeste anslaget slår til, vil det bli det tredje største oljefunnet som er gjort siden oljeeventyret startet på norsk sokkel.

Selv om tall viser at totalproduksjonen vil være gradvis synkende fra 2020, er det riktig og veldig viktig at vi i denne meldingen viser at denne industrien ikke er noen solnedgangsindustri, heller det motsatte. Den viktigste forutsetningen for å videreutvikle olje- og gassvirksomheten er hvor mye vi har liggende under bakken, og etter 40 år har vi hentet ut ca. 40 pst. av de forventede utvinnbare ressursene våre. I tillegg kommer en del av tidligere omstridt område som ligger vest for avgrensningslinjen i Barentshavet og området rundt Jan Mayen. Her er det mange muligheter for de kommende generasjoner!

Vi må derfor sørge for at aktivitetsnivået opprettholdes på et jevnt høyt nivå. Derfor vil vi kjøre en parallell offensiv satsing på

– å øke utvinningen fra eksisterende felt og utbygging av drivverdige funn

- å fortsette en aktiv utforskning av åpnet areal, både i modne og umodne områder, og
- å gjennomføre åpningsprosessene for Jan Mayen og den del av tidligere omstridt område som ligger vest for avgrensningslinjen i Barentshavet sør

Etter dagens planer og med eksisterende teknologi vil rundt 30 milliarder fat olje bli liggende igjen når norske felt blir stengt. En har en forventet utvinningsgrad på 46 pst. for olje og 70 pst. for gass. Vi er i verdenstoppen på utvinning. Global utvinningsgrad for olje er kun på 22 pst., men en økning på 1 pst. tilsvarer ca. 570 millioner fat olje, som anslagsvis nå tilsvarer 325 mrd. kr. Store funn og andre enkelthendelser må ikke ta oppmerksomheten bort fra akkurat dette.

Andre steder stenges produksjonen når lønnsomheten blir for lav for de rike oljeselskapene, men vi vil at alle lønnsomme fat skal bli produsert. Myndighetenes og næringens samarbeid om økt utvinning er et eksempel på den norske modellen på sitt beste.

Åm-utvalget, som la fram sin rapport i fjor, hadde en visjon om å få utvinningsgraden av olje opp til tilsvarende det vi har på gass. Derfor er jeg glad for at det i meldingen legges stor vekt på tiltak for å øke denne utvinningen. Petoro er et viktig virkemiddel for oppfølging av modne felt og for å finne gode løsninger som gir økt utvinning. Det var også grunnen til at vi økte Petoros driftsbudsjett med 17,2 mill. kr til totalt 281,2 mill. kr i statsbudsjettet for 2012. Dette vil styrke Petoros kompetanse, slik at selskapet kan ivareta sin rolle på en best mulig måte.

Selv om norsk petroleumsindustri går for fullt, må vi passe oss for ikke å skape en todeling av norsk økonomi. Først og fremst handler det om ikke å bruke for mye oljepenger, men det er også viktig at vi må holde kostnadene på norsk sokkel nede, for høye kostnader kan true ressursutnyttelsen.

Kostnadsutviklingen på norsk sokkel og tiltak knyttet til kostnader er godt behandlet i meldingen. Det føres en aktiv politikk på dette området, og siden meldingen ble framlagt for Stortinget, er tiltak for reduksjon av driftskostnader og borekostnader igangsatt. Det er bl.a. tatt initiativ overfor KonKraft til å utarbeide et forslag til oppfølging av de ulike forslagene som ekspertutvalget for økt utvinning, Åm-utvalget, har fremmet. Dessuten er det viktig å se på hvordan vi kan ha en dugnad for å redusere driftskostnadene. KonKraft er godt i gang med dette arbeidet.

Det er viktig at HMS blir ivaretatt i dette. Vi så senest i helgen, med riggulykken i Russland, at dette er noe vi må ha et veldig stort fokus på. I starten var det nok litt tæsnhet i næringen også her til lands, men i de siste tiårene har vi vært verdensledende. Helse, miljø og sikkerhet er grunnleggende i alle prosessene. Den norske modellen med trepartssamarbeidet har vært bærebjelken for å få til dette og vil være det i framtiden også. Jeg er kjent med at Statoil skal ha en pressekonferanse sammen med fagbevegelsen senere i dag, der de etter hendelsen på Gullfaks kommer med en sjupunktsliste for tiltak og forbedringer. Det viser også hvor godt trepartssamarbeidet er, og hvor viktig dette er og hvor høyt en setter HMS på dagsordenen.

Et annet område som vi er verdensledende på, er teknologi. Det er mye olje som ikke kan utvinnes med konvensjonell teknologi. Derfor må avanserte teknologier som kan få opp oljen og gassen, prioriteres og løftes fram. Vi vil derfor sammen med sentrale aktører på norsk sokkel arbeide for å få en økt innsats for testing av ny teknologi og vurdere å opprette et forskningssenter for økt utvinning.

Leteaktiviteten på norsk sokkel har økt betydelig de siste årene, og i år vil en ende på mellom 55 til 60 ferdigstilte brønner på sokkelen. I fjor førte leteaktiviteten til 16 nye funn. Funnene var gjennomgående små, med innslag av mellomstore funn.

Vår målsetting for letepolitikken er å gjøre nye funn for å sikre et jevnt aktivitetsnivå, høyest mulig verdiskaping og statlige inntekter på mellomlang og på lang sikt. Åpne områder for petroleumsvirksomhet på norsk sokkel omfatter store deler av Nordsjøen, Norskehavet og sørlige del av Barentshavet. I de åpne områdene forventes det fortsatt å være store uoppdagede ressurser som kan gi grunnlag for aktivitet i mange år framover. Funnet av Aldous Major/Avaldsnes i modent område viser at en ikke må til utlandet for å finne elefanter.

Vi ønsker med denne meldingen å opprettholde leteaktiviteten og vil tildele utvinningstillatelser i modne og umodne områder for å begrense fallet i petroleumsproduksjonen. Vi vil derfor videreføre en forutsigbar tildelingspolitikk knyttet til nummererte runder og TFO-runder.

I all hovedsak har det vært stor tilslutning til konsesjonssystemet, som er berømmet for den forutsigbare og åpne prosessen og nyter stor tillit i næringen.

Det er verdt å merke seg at interessen for TFO-ordningen har vært økende over tid og må særlig ses på som et godt tilbud til de mange nye og små selskapene. Til årets TFO-runde ble det foretatt en utvidelse av det forhåndsdefinerte området med totalt 62 blokker eller deler av blokker sammenliknet med området i TFO for 2010. 43 selskaper hadde søkt, noe som er to flere enn i fjor.

Som tidligere nevnt vil sannsynligvis petroleumsnæringen gå gradvis nedover fra 2020. Hovedmålet for petroleumpolitikken er å legge til rette for lønnsom produksjon av olje og gass i et langsiktig perspektiv. Derfor er det helt nødvendig å åpne nye områder for å beholde en betydelig petroleumsproduksjon som vil gi verdiskaping, investeringer, arbeidsplasser og ikke minst statlige inntekter i årene etter 2020.

De uåpnede områdene ligger i stor grad utenfor Nord-Norge. Spesielt den igangsatte prosessen for åpning av nye områder i Barentshavet vil gi store muligheter for Finnmark. Satsingen vil være viktig for Norge generelt og Nord-Norge spesielt.

Nordområdene er vårt viktigste strategiske satsingsområde i utenrikspolitikken. Vi vil derfor bidra til en positiv utvikling i de nordligste områdene. At petroleumseventyret beveger seg mot nord, fører allerede til ringvirkninger ved etablering av arbeidsplasser. Det viktige er at vi ser på hvordan vi kan få til en best mulig petroleumsvirksomhet i arktiske strøk. Derfor setter jeg stor pris at de nordnorske kunnskapsinstitusjonene sammen med Universitetet i

Stavanger, IRIS og Norut ønsker å etablere et nasjonalt senter for petroleumsvirksomhet i arktiske strøk. Dette er et godt initiativ.

Ett av de områdene disse trekker fram, er problemstillinger knyttet til rekruttering og kompetanse. Dette må vi få til bedre. Vi må få flere til å velge realfag og relevante yrkesfag. Vi trenger flere ingeniører og gode fagarbeidere. Rekrutteringen til oljenæringen lider under at en tidligere skapte et feilaktig bilde av at olje- og gassnæring var på hell. Denne meldingen viser at dette ikke stemmer. Dette er en næring for framtiden.

Jeg er stolt. Petroleum gjorde oss i bedre stand til å velge framtid. Jeg er stolt fordi vi med denne meldingen viser at vi er i stand til å forvalte våre petroleumsressurser til det beste for det norske folk også i framtiden. Våre petroleumsressurser er med på å gi folk en bedre hverdag – hver eneste dag.

Per-Willy Amundsen (FrP) [10:14:01]: Jeg er tilhenger av å gi skryt til regjeringen der regjeringen fortjener skryt, og på samme måte gi ris der den fortjener det. Her er et eksempel på det første.

Regjeringen har på mange måter levert en veldig god petroleumsmelding, som i all hovedsak er i tråd med Fremskrittspartiets syn, og som egentlig også har hatt et veldig bredt flertall i Stortinget, selv om det er enkelte punkter der Fremskrittspartiet er uenig. Men i hovedsak er altså dette en positiv og god melding. Jeg synes overskriften i seg selv, En næring for framtida, viser nettopp det. Det er bra at regjeringen har klart å samle seg om dette. Jeg tror kanskje at det at det er relativt få merknader fra regjeringspartiene her, gir en viss indikasjon på at det ikke er så rørende enighet internt mellom regjeringspartiene. Men det er i hvert fall bra at de fornuftige kreftene i regjeringen har fått gjennom denne meldingen.

Hvis vi ser litt historisk på det: Det er altså sånn at fossile energikilder – utnyttelsen av det – merker vår historie med fremskritt, utvikling og modernisering. Det er av det gode. Petroleumsindustrien og petroleumsnæringen i Norge har hatt en uvurderlig betydning for det norske samfunn slik vi kjenner det i dag. Det vil den også ha i fortsettelsen.

Jeg er heller ikke blant dem som tror at dette gradvis kommer til å feide ut – jeg tror det er store muligheter. Én ting er uåpnede områder, ikke minst i Nord-Norge, men vi har også, etter hvert som teknologien utvikler seg, ukonvensjonelle hydrokarboner som jeg tror vil kunne bringe det norske olje- og gasseventyret mange, mange tiår inn i fremtiden. Dette er altså ingen solnedgangsnæring, slik som det har blitt fremstilt tidligere. Funnene i år – Aldous/Avaldsnes og Skrugard – er en indikasjon på det. Når man nå også politisk sett uttrykker det klarere, er det kun av det gode.

Det som kanskje blir litt selvmotsigende, og som er litt vanskelig å skjønne, er at regjeringen skal kunne stå inne for denne meldingen, som Fremskrittspartiet i hovedsak støtter, og samtidig kunne gjennomføre de rimelig strenge klimamålene som vi forventer kommer i klimameldingen – den dagen den legges frem neste år – med to tred-

jedels kutt i Norge. Vi skjønner alle at økt utvinning også betyr økte utslipp av CO₂, så her er det noe som ikke henger sammen. Igjen håper jeg at det blir de fornuftige kreftene i regjeringen som vinner frem til syvende og sist.

Når det gjelder klima, er nettopp norsk gasseksport et argument for å utvikle og bygge ut norske næringer på dette feltet, fordi det vil erstatte kull og andre mer forurensende fossile energikilder. Da må vi ha et globalt perspektiv på dette, ikke henge oss opp i en ensidig målsetting for Norge som nasjon.

Vi har et litt annet syn når det gjelder perspektivene i petroleumsmeldingen, ikke minst gjelder det elektrifisering. Vi er veldig tydelig på at dersom man skal elektrifisere installasjoner på sokkelen, må det være økonomiske årsaker til det, altså at det er bedriftsøkonomisk lønnsomt, og det må også innbefatte at regningen for den infrastrukturen som må bygges ut for å kunne elektrifisere, må tas av utbygger selv – den kan ikke veltes videre på strømkundene i dette landet.

Så til det viktigste – som mangler totalt i denne meldingen. Jeg kommer selv fra den delen av Norge som med optimisme ser frem til den dagen vi åpner feltene og områdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja. For Nord-Norge vil det bli en suksess. Jeg håper at vi snart kan bli enige om også å åpne det kapitlet i norsk olje- og gasshistorie.

Jeg tar opp forslagene nr. 1–27 i innstillingen.

Presidenten: Representanten Per-Willy Amundsen har tatt opp de forslag han refererte til.

Siri A. Meling (H) [10:19:28]: I tillegg til selve forekomstene av olje og gass på norsk sokkel er kanskje det viktigste konkurransefortinnet stabilitet og forutsigbarhet i rammebetingelsene. En viktig forutsetning for denne stabiliteten er evnen til å legge frem en samlende politikk for petroleumsnæringen fremover.

Høyre slutter seg i all hovedsak til petroleumsmeldingen slik som den foreligger, og er glad for at Stortinget etter syv år omsider får anledning til å diskutere visjoner, målsettinger og strategier for denne næringen, som ubestridt troner på en førsteplass i betydning av inntekter til statskassen, eksportinntekter, kompetansearbeidsplasser over hele landet, utvikler av ny teknologi og basis for en fremvekst av en rekke tunge industriklynger flere steder i landet. Det er inspirerende å besøke disse miljøene enten de er på Vestlandet, i den såkalte subsea valley-klyngen i østlandsområdet, miljøene på Sørlandet eller den nye fremveksten av industri- og kompetansemiljøer i Nord-Norge.

Kapitalinntektene til Norge er betydningsfulle, men i tillegg til finansstrømmen er det nettopp evnen til å bygge industri og arbeidsplasser som har vært minst like betydningsfullt. Norske industrimiljøer er innenfor enkelte segmenter globalt ledende. Vi har verdens største offshore-marked på vår egen sokkel, og dette har gitt grobunn til fremveksten av en stor leverandørindustri, som nå rangerer på andreplass over landets viktigste eksportnæringer. Dette har kunnet skje bl.a. fordi flere utenlandske oljeselskaper på norsk sokkel har vært flinke til å bringe norsk

teknologi med seg ut til operasjoner i andre deler av verden. Tilsvarende har den internasjonale satsingen til Statoil også betydd markedsmuligheter for mange aktører innenfor norsk leverandørindustri.

Regjeringen har valgt å kalle denne petroleumsmeldingen for «En næring for framtida». Det er vi fra Høyres side veldig enig i; dette er en næring som vi må diskutere i et generasjonsperspektiv.

Deler av norsk sokkel er moden, men som vi har kunnet glede oss over den siste tiden, er det også i de modne områdene muligheter for å gjøre store, nye funn. Jeg tenker selvfølgelig på området Aldous/Avaldsnes rett utenfor Stavanger. Norsk sokkel har i tillegg store områder som ennå ikke er utforsket eller åpnet. Og så har vi selvfølgelig områder med mer kjent geologi, hvor vi med stor sikkerhet kan forvente å finne utvinnbare mengder hydrokarboner.

Innenfor et av disse områdene, nemlig Lofoten, Vesterålen og Senja er det imidlertid en klar uenighet mellom oss og regjeringen. Høyre ønsker igangsatt en konsekvensutredning av disse områdene. For Høyre dreier ikke spørsmålet seg om hvorvidt vi skal åpne disse områdene for aktivitet eller ikke, men om på hvilken måte og under hvilke krav dette skal skje. Dette er en mulighet for en landsdel hvor det store bildet er preget av fraflytting. Vi ønsker at barn som i dag vokser opp i områdene ved Lofoten og Vesterålen, skal kunne finne interessante arbeidsplasser i sitt eget nærmiljø og se en fremtid her. Høyre ønsker at denne aktiviteten skal gi grobunn for ny industri så vel som vekst i etablerte virksomheter.

I petroleumsmeldingen legges det en viktig ambisjon om hvor produksjonsnivået på norsk sokkel skal ligge fremover, gjennom den beskrivelsen som bl.a. er skissert i grafen på side 50 i meldingen. Etter toppåret for norsk oljeproduksjon i 2001 har kurven gått relativt bratt nedover, og produksjonen er nesten halvert. Gassproduksjonen har økt og vil øke noen år fremover, men vi må ha tilgang til ny petroleumproduksjon for å holde volumet oppe. Dette legger regjeringen, dvs. Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, opp til i denne stortingsmeldingen, og dette har Høyres fulle støtte. Det innebærer at innsatsen må kjøres parallelt på en rekke fronter: Vi må sørge for at leteaktiviteten er høy, og at det frembys attraktive leteområder til selskapene. Videre er det viktig at forholdene legges til rette for at felt blir utbygd, bl.a. gjennom fokus på kostnadsområdet, og sist, men ikke minst at vi holder fokus på økt ressursutnyttelse i eksisterende felt.

Det er positivt at nye funn gjøres på norsk sokkel, men i gledesrusen over disse funnene og den fornyede optimismen bransjen fremstår med i dag, er det kanskje enda viktigere å fremheve betydningen av de verdier som ligger i økt utvinningsgrad på sokkelen. Med de planer som i dag foreligger for investeringer, har vi en utvinningsgrad på i snitt 46 pst. for olje. Dette er et høyt tall i en global målestokk, men samtidig betyr det at mer enn halvparten av oljen blir liggende igjen. Dette representerer store verdier for statskassen, oljeselskapene og industrien. For hver prosent vi kan øke utvinningsgraden av olje, betyr dette, slik meldingen beskriver, brutto salgsinntekter på

325 mrd. kr – et stort tall, som det kan være vanskelig å ta inn over seg betydningen av.

En viktig utfordring i petroleumspolitikken blir å legge rammer for å stimulere frem en utvikling hvor vi får opp mest mulig ressurser av hvert felt.

Regjeringen har fokus på dette i petroleumsmeldingen, men jeg frykter at de grepene de skisserer, er for få og for svake. I tillegg er det dessverre ikke mye i budsjettet for 2012 som gir oss grunn til stor optimisme. Med 2 mill. kr i økning til petroleumsforskning skal vi da ha tillit til regjeringens ord om forskningens betydning? Tilsvarende har Petoro fått en økning på 17,5 mill. kr for 2012, noen flere millioner, ja, men allikevel ganske så puslete i forhold til de inntektsmulighetene økt utvinningsgrad representerer, og den nøkkelrollen vi ser Petoro må ha fremover. På samme måte er og må Oljedirektoratet være en viktig premissleverandør.

Høyre har sammen med de andre opposisjonspartiene en rekke forslag som vi fremmer sammen med hele eller deler av opposisjonen. Mange av disse forslagene er knyttet opp mot ønsket om å stimulere til økt ressursutnyttelse i eksisterende felt. To av de grepene som sannsynligvis kan ha den største effekten, står en samlet opposisjon bak, nemlig:

For det første: vilje til å endre petroleumsskattesystemet i en retning som stimulerer til økt utvinning. Dette er ikke ment som en skattelette til industrien, vi ønsker denne vridningen innenfor en provenynøytral ramme. Ethvert selskap legger lønnsomhet til grunn for sitt fokus og sine investeringer, og skatteendringer er sannsynligvis det sterkeste virkemiddelet vi kan benytte.

For det andre: vilje til å styrke Petoro ved å ta selskapet ut av statsbudsjettet og la det finansiere seg via kontantstrømmen fra sokkelen. Dette vil gi selskapet både muskler og fleksibilitet til å ivareta statens eierandeler på sokkelen – ikke minst for å sikre fokus på økt ressursutnyttelse i eksisterende felt.

Etter fusjonen mellom Statoil og Hydro fremstår Statoil som en dominerende aktør på norsk sokkel. Høyre mener at mangfold og reell konkurranse i et marked er de beste garantistene for en dynamisk utvikling – og en utvikling hvor vi evner å ta ut potensialet på sokkelen vår. Petoros rolle i å representere alternative tanker og løsninger har blitt enda viktigere etter denne fusjonen. Jeg er glad for at en samlet opposisjon ber regjeringen ta en gjennomgang av virkningene av denne fusjonen for bl.a. leverandørindustrien, teknologiutvikling og forskning og utvinningsgrad.

I tillegg til disse punktene er våre forslag knyttet opp mot økt utvinningsgrad konsentrert rundt tiltak som skal bidra til å synliggjøre oljeselskapenes evne og vilje til å utrede, planlegge og faktisk iverksette tiltak som gir resultater. Og vi ønsker at disse selskapene i neste omgang skal premieres når det f.eks. gjelder forlengelse av lisensperioder, og når det gjelder nye lisenser. Videre ønsker Høyre at vi også benytter fordelingen av lisenser og operatørskap til å skape større konkurranse mellom aktørene på norsk sokkel, bl.a. til å redusere Statoils dominerende posisjon.

Forskning og teknologiutvikling har en sentral rolle in-

nenfor petroleumsnæringen. Det er ingen andre områder som kan måle seg med avkastningen per krone investert i forskning enn nettopp innenfor petroleum. Dyktig innsats her har gitt grobunn for etablering av mange bedrifter, for økt ressursutnyttelse, for kostnadsreduksjoner, for kvantesprang innenfor offshore produksjonsløsninger, for miljøhensyn, sikkerhet og beredskap. Dessverre har de statlige midlene til petroleumsforskning blitt redusert under denne regjeringen. Høyre har som ambisjon et nivå på om lag 600 mill. kr årlig for å styrke programmer som bl.a. Petromaks og Demo 2000.

Gjennom vår 40-årige petroleumshistorie har det dessverre også vært ulykker som har krevd menneskeliv. All petroleumsaktivitet innebærer risiko både for helse og miljø, og dessverre fikk vi denne helgen triste nyheter fra vårt naboland Russland, hvor den russiske riggen «Kolskaja» sank under flytting i Okhotskhavet, og så mange som 50 mennesker fryktes omkommet.

Vår oppgave i fellesskap mellom politikere, byråkrater, arbeidsgivere og ansatte er å arbeide kontinuerlig for å redusere risikoen for uønskede hendelser så langt ned mot null som mulig. Vi har mye å være stolt av på dette området, ikke minst fordi myndigheter, selskaper og ansattes organisasjoner arbeider konstruktivt sammen. Høyre har sammen med de andre opposisjonspartiene flere forslag for å styrke beredskapsarbeidet. Ulykken i Mexico-golfen i fjor var alvorlig, men den synliggjorde samtidig at norsk forvaltning og norske kompetansemiljøer kunne bidra – nettopp fordi vi selv har strenge reguleringer og krav på dette området.

Det er mye positivt i meldingen, og Høyre slutter seg til det aller meste av det som står i den. Meldingen setter et ambisiøst mål for petroleumsnæringen i årene fremover. Utfordringen for regjeringen – og særlig olje- og energiministeren – er å sette i verk faktiske tiltak. Det hjelper lite med store ord og flotte vyer i en stortingsmelding hvis det ikke følges opp i den daglige politikken. Vi har dessverre kunnet konstatere at selv om meldingen trekker opp regjeringens petroleumpolitikk, er det enkeltstatsråder og stortingsrepresentanter innenfor regjeringskoalisjonen som har uttalt seg stikk i strid med det som står i meldingen. Å snakke om selvpålagte utvinningsrestriksjoner på sokkelen kan jeg vanskelig se er i samsvar med ambisjonene som presenteres i meldingen. Når enkeltstatsråder uttaler seg så avvikende fra det som står i meldingen, skaper det usikkerhet i Norges viktigste næring om hva regjeringen egentlig vil.

Snorre Serigstad Valen (SV) [10:29:46]: Trass i at både Fremskrittspartiet og Høyre har inntrykk av det motsatte, mener også SV at dette er en god petroleumsmelding. Det er delvis fordi de voldsomme verdiene Norge forvalter i form av petroleumsrikdom, krever at man har øye for dilemmaene rikdommen fører med seg, både økonomisk og klimamessig.

Norges oljerikdom er en lang suksesshistorie sammenlignet med svært mange av landene som er rike på olje. I land som Nigeria, Angola og styrtrike Saudi-Arabia har ikke oljerikdommen ført med seg større sosial likhet, jev-

nere fordeling og verdiskaping som kommer alle til gode. Rikdommen har ikke gitt mer demokrati, økt respekt for enkeltmennesker eller en jevnere byrdefordeling folk imellom. Tvert imot, i veldig mange land har oljeressursene medvirket til politisk uro, sosial nød og i mange tilfeller en grovere undertrykking av befolkning og enkeltgrupper. Det er et problem vi fortsatt må hankses med rundt omkring i verden.

I tillegg til den rikdommen olje- og gassressursene representerer for Norge, er det en gave at oljen i Norge har bidratt til større verdiskaping, bedre fordeling og bedre liv for mange i Norge, at det tas hensyn til miljøet og til andre næringer når beslutninger tas, at vi har et verdensledende HMS-regelverk, som vi skal hegne om, videreføre og forsterke, at vi har åpne og demokratiske prosesser for tilde-ling av oljevirkosomhet, som vi nå gjør enda åpnere, slik at vi kan ha de debattene mange andre land i det hele tatt ikke har, at vi sikrer lokalt innhold og lokale arbeidsplasser, at klimapolitikken og togradersmålet skal ligge til grunn for norsk olje- og energipolitikk, at vi har selvpålagte økonomiske regler som hindrer uvettig bruk av oljeformuen, og selvpålagt noen ganger lar være å åpne områder, selv om opposisjonen skulle ønske det.

Vi har mange friske debatter om oljepolitikken, og det kommer vi til å fortsette å ha. At det innen olje- og gasspolitikken er forskjeller mellom Fremskrittspartiet, Høyre, Senterpartiet, SV, Arbeiderpartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, er ikke noe rart. De debattene kommer vi til å fortsette å ha. Det kommer fortsatt til å stå kamper f.eks. av den typen vi så i Lofoten, Vesterålen og Senja. Jeg mener det er en styrke at et samlet storting likevel kan stå sammen om en del prinsipper for petroleumpolitikken. Det er det de samlede merknadene til flertallet må tolkes som.

Soria Moria II slår fast at Norge skal ha et jevnt utvinningstempo, ikke tut og kjør, som f.eks. Fremskrittspartiet ønsker, og det er gledelig at opposisjonen nå i stor grad slutter seg til det. At opposisjonen kritiserer deler av meldingen, er ikke så overraskende. Men det er verdt å merke seg at organisasjoner som f.eks. ZERO sier følgende:

«Oljemeldingen er overraskende positiv til bruk av kraft fra land for å kutte klimagassutslippene fra Norges største utslippssektor. Dette er vi godt fornøyd med og vi har store forventninger til klimameldingen som må følge dette opp.»

Det er jo slik vi skal koble Norges målsettinger i petroleumpolitikken med Norges målsettinger i klimapolitikken, og mener man at den saken er viktig, er det fullt mulig å få til, trass i at Fremskrittspartiet setter spørsmålstegn ved det.

Det viktigste tiltaket for å sørge for at det er klima- og miljømessig sammenheng i det vi holder på med, er å ikke si ja til hvert eneste område deler av oljebransjen måtte ønske å åpne, som vi f.eks. har besluttet for Skagerrak, for Møreblokkene, for Lofoten, Vesterålen og Senja. Store deler av opposisjonen ønsker å se bort fra den store lokale motstanden og hensynet til sårbart miljø og åpne disse områdene så fort som mulig, og tar denne kampen også i forbindelse med petroleumsmeldingen. Men da undergraver de en viktig del av norsk oljepolitikk. Det har aldri vært

et mål i seg selv å åpne alt så fort som mulig. Det går en linje fra Tempoutvalget og fram til det vi behandler i dag.

I debatten om statsbudsjettet i forrige uke beskrev Høyre en virkelighet der partiene som var mot oljeboring i Lofoten, Vesterålen og Senja, gjorde svake stortingsvalg. Det stemmer. Men Høyre lukker øynene for at bevegelsen mot oljeboring i disse områdene er langt større enn partiene som støtter dem. Det bør være et signal til partier som Høyre. SV hadde noen av sine beste valgresultater i høst nettopp i de kommunene det er snakk om.

Bare om fokus i stor nok grad er rettet mot merutvinning på eksisterende felt, framtidig bruk av CO₂ som trykkestøtte, som meldingen behandler, og en ordentlig forvaltning av områdene vi allerede har åpnet, kan man diskutere åpning av nye felt. Men det skal henge klimamessig på greip. Framtidig utbygging av olje og gass må hele tiden vurderes i lys av klimamål og politikk vi gjennomfører for å unngå farlige klimaendringer.

Jeg har mye mer på hjertet, men det ser ut til at jeg må ta det i et treminuttersinnlegg etterpå.

Erling Sande (Sp) [10:35:04] (leiar i komiteen): Norsk petroleumsnæring er Noreg si største og viktigaste næring målt i både verdiskaping, eksportinntekter og statlege inntekter. Verksemda har gjeve ringverknader i form av arbeidsplassar og aktivitet over heile landet og bidrege til næringsutvikling, teknologiutvikling og samfunnsutvikling som har kome heile samfunnet til gode.

Forvaltninga av desse enorme naturressursane ber med seg store moglegheiter, men også stort ansvar både for ei langsiktig forvaltning og for ei miljømessig riktig utnytting av ressursane. Senterpartiet ynskjer å forvalte olje- og gassressursane på ein slik måte at dei kjem framtida sine generasjonar og miljøet til gode. Vi er no inne i ei tid med minkande oljeproduksjon, mens utvinninga av gass framleis stig. Ei best mogleg utnytting av eksisterande felt i drift er derfor naudsynt og god forvaltning. Senterpartiet meiner at god utnytting av eksisterande felt skal ha prioritet framfor opning av nye område.

Vi har i vårt program eit klårt fokus på ressurs sparing framfor finanssparing. Ein slik politikk vil også føre til at ringverknadene av olje- og gassverksemda blir spreidde over ein lengre tidsperiode.

Ny utvinningsteknologi har ført til at ein stadig større del av oljereservane kan utvinnast. Slik teknologiutvikling fører til betre ressursutnytting i form av auka utvinning i noverande oljefelt, men ny teknologi og høge energiprisar gjer at fleire område som ikkje tidlegare var lønnsame, no kan vere det.

Oljeutvinningstempo, tildeling av leitemråde og utvinningsløyve er politisk styrte prosessar. Det er bra. Det fører til pågåande arbeid med opningsprosessar knytte t.d. til det tidlegare omstridte området i det søraustlege Barentshavet. Samtidig opnar regjeringa ikkje for petroleumsverksemd i sårbare område som utanfor Lofoten og Senja og på Møreblokkene. Dette er i tråd med Senterpartiet sin vedtekne politikk.

Det er store verdier å hente på å auke utvinningsgraden i felte på norsk sokkel. Dette er viktig både av ressursom-

syn, økonomiske omsyn og med tanke på at tidsvindauget for utvinninga av felte er avgrensa og kostnaden ved å reopne felt vil kunne vere langt høgare enn forlengja produksjon på felte. Den krevjande situasjonen i riggmarknaden vil derfor vere viktig å sjå nøyare på – slik regjeringa varslar – av fleire grunnar, også for å vurdere om det fører til at nye felt blir prioriterte framfor betra utnyttingsgrad i eksisterande felt.

Vidare vil ei god og velfungerande TFO-ordning vere viktig for å sikre framdrift i prosjekt i modne område og utbygd infrastruktur og såleis sikre ei god utnytting av dei opna områda. Senterpartiet er nøgd med at TFO-ordninga no blir ført vidare, og med dei forbetringane som no kjem på plass gjennom at det blir innført offentleg høyring om ordninga.

Helse, miljø og sikkerheit må vere fyrsteprioritet i petroleumsverksemda, og frå Senterpartiet si side meiner vi det er god grunn til å vere stolt av dei framstega som er gjorde på norsk sokkel på dette området gjennom vår petroleumshistorie. Tydelege krav og forventingar frå styresmaktene i lag med teknologiutvikling og vilje frå næringa har gjort at vi er mellom dei stader i verda der helse, miljø og sikkerheit er høgast prioritert. Næringa utmerkjer seg òg i høve til andre næringsaktivitetar på dette området. Det gjev tryggleik for dei mange som arbeider på norsk sokkel og på landanlegga våre, og for deira familiar. Det gjev òg viktig tryggleik med tanke på å unngå utslipp frå produksjonen som kan skade natur, miljø og næringsverksemd langs kysten. HMS-arbeid og oljevernberedskap må likevel i åra som kjem, vere gjenstand for ytterlegare forbetring.

Utsleppa av klimagassar er den største utfordringa som verda står overfor. Regjeringa sitt mål i klimapolitikken er å bidra til å avgrense den menneskeskapte temperaturauken til maksimalt 2 °C samanlikna med førindustrielt nivå. Skal ein nå dette målet, treng ein ei gjennomgåande endring av det globale energisystemet. Det vil òg røre ved norsk petroleumsnæring. Vi må oppretthalde energieffektiviteten og vidareutvikle strenge miljøkrav i olje- og gassproduksjonen.

Eg er glad for dei offensive signala som statsråden har kome med når det gjeld elektrifisering av felt. Petroleumsverksemda utgjer ein stor del av klimagassutsleppa i Noreg, og elektrifisering vil, under føresetnad av at det er tilgjengeleg fornybar kraft på land, vere eit tiltak som reduserer utsleppa våre vesentleg.

Statsråden har også vore tydeleg når det gjeld omsynet til at petroleumsverksemda skal gje ringverknader på land i dei aktuelle regionane. Meldinga har i seg tydelege krav til selskapa som opererer på sokkelen, både gjennom plan for utbygging og drift og, i etterkant, gjennom å vise til dei ringverknadene som har kome lokalt som følgje av offshoreaktiviteten i området.

Line Henriette Hjemdal (KrF) [10:40:23]: Olje- og gassvirksomheten på norsk sokkel er en bærebjelke i norsk økonomi og vil fortsatt være det i mange år framover. Olje- og gassvirksomheten har gitt ringvirkninger i form av arbeidsplasser over hele landet, og den har bidratt til næ-

ringsutvikling, teknologiutvikling og samfunnsutvikling som har kommet hele landet til gode. Norge hadde ikke vært der vi er i dag uten olje- og gassvirksomheten vår.

Kristelig Folkeparti ønsker å satse på økt utvinning av olje fra eksisterende felt på norsk sokkel for å sikre god og ansvarlig forvaltning av ressursene som allerede er funnet. Kristelig Folkeparti ønsker også en videre satsing på leting og utvinning av nye felt, spesielt i nord, med unntak av spesielt sårbare og verdifulle områder hvor risikoen ved oljeutvinning er for stor.

Derfor er Kristelig Folkeparti glad for at regjeringen i april 2010 kom til enighet med Russland om grenselinjen i det tidligere omstridte området i Barentshavet sør og Polhavet. Dette er et område hvor vi tror at det kan finnes store olje- og gassforekomster, og hvor risikoen ved utvinning er mindre enn i mer kystnære og sårbare områder. Kristelig Folkeparti støtter derfor igangsettelse av en konsekvensutredning – etter petroleumsloven – i dette området.

Meldingen og innstillingen vi i dag debatterer, viser at det er bred enighet om mange av de store linjene i petroleumpolitikken. Det er bra. Det er bra fordi dette er et så stort og viktig område for AS Norge. Men innstillingen viser også at det er noen politiske uenigheter. Merkelig nok står Kristelig Folkeparti helt alene om noen kritiske merknader i innstillingen, selv om vi vet at flere andre partier er enig med oss i innholdet i disse. Venstre sitter ikke i komiteen, så det er noe av forklaringen. Men hvorfor SV ikke sier det samme i Stortinget som de sier i media, synes jeg de bør svare for. Jeg har merket meg at SV ikke har sluttet seg til merknader om vern av sårbare områder utenfor Lofoten, Vesterålen og Jan Mayen, letepolitikk, eller behovet for å redusere klimagassutslippene på sokkelen.

Regjeringen varsler i meldingen at det skal igangsettes kunnskapsinnhenting om virkninger av petroleumsvirksomhet i det nordøstlige Norskehavet, som omfatter Nordland IV, V, VI, VII og Troms II. Uåpnede deler av Nordland IV og V åpnes samtidig for petroleumsvirksomhet. Dette er svært sårbare havområder helt i innløpet til Vestfjorden. Regjeringen varsler også gjennomføring av en åpningsprosess for havområdene utenfor Jan Mayen. Kristelig Folkeparti ønsker å bevare disse områdene petroleumsfrie, og ser derfor ingen grunn til å igangsette kunnskapsinnhenting og kartlegging av petroleumsressurser i disse områdene.

Kristelig Folkeparti er også kritisk til regjeringens varslede utvidelse av TFO-ordningen. Ordningen, som ble opprettet i 2003, var ment å sikre påvisning og utvinning av petroleumsressurser som kan fases inn til allerede eksisterende installasjoner i såkalt modne områder. TFO har blitt kritisert av både Klima- og forurensningsdirektoratet og Direktoratet for naturforvaltning for å redusere miljøvernmyndighetenes innflytelse ved tildelinger. TFO er nå utvidet innover i et av de høyest prioriterte av de verdifulle områdene i Barentshavet, et område som knapt kan kalles modent.

I løpet av de ni årene som er gått siden 2003, er 324 utvinningstillatelser tildelt gjennom TFO, noe som tilsvarer mer enn en tredel av alle tillatelser som er tildelt siden star-

ten av oljevirksomheten i 1965. Kristelig Folkeparti mener dette viser at TFO har vokst langt utover det som var intensjonen med ordningen da den ble startet opp, og at den ikke bør utvides ytterligere, slik regjeringen legger opp til.

Petroleumssektoren stod i 2009 for 27 pst. av de samlede norske utslippene av klimagasser. I meldingen legges det opp til at utslippene skal øke med 23 pst. fram til 2020, noe som tilsvarer 3 mill. tonn CO₂ per år – dette til tross for at Stortinget i klimaforliket har vedtatt at utslippene fra petroleumssektoren og energisektoren skal reduseres med 3–5 mill. tonn innen 2020. Sektorvise klimahandlingsplaner var en av SVs viktigste seire i klimameldingen. Når man nå ser at utslippene øker heller enn å avta, skulle man kanskje tro at det ble foreslått nye tiltak for å justere denne kursen. Men nei, det skjer ikke. Derfor har Kristelig Folkeparti store forventninger til klimameldingen når det gjelder hvilke tiltak regjeringen vil komme med for å få ned utslippene på norsk sokkel.

Borghild Tenden (V) [10:45:42]: Det er en etterlengtet melding vi behandler i Stortinget i dag. Det var jo en stund det var usikkerhet om hvorvidt regjeringen ville legge fram denne meldingen, og Venstre er glad for at regjeringen så at det var fornuftig. Det er mye god lesning i meldingen, men det er elementer der som vi er uenige i – det samme gjelder noen av merknadene i innstillingen.

Når Venstre ikke sitter i komiteen, må jeg bruke den knappe tiden til å kommentere enkelte elementer i meldingen, men jeg vil innledningsvis nevne at Venstre mener norsk petroleumsproduksjon har vært, og er, svært viktig for norsk næringsliv, for norsk velferd og for norsk økonomi. Venstre mener det er fullt mulig å drive økonomisk bærekraftig olje- og gassutvinning og samtidig ta hensyn til miljø, helse og sikkerhet.

Venstre mener det er et tydelig og økende gap mellom Norges klimamål og utslippene som forventes på norsk kontinentalsokkel. I prognosene som ligger til grunn i stortingsmeldingen, øker utslippene fra norsk sokkel med 23 pst. i forhold til hva utslippsestimatet fra næringen var i Klimakur. Dette var også representanten Line Henriette Hjemdal inne på – det er jeg glad for. Hvis disse prognosene realiseres, vil det effektivt slå beina under de utslippsmålene som ligger til grunn i klimaforliket, ikke minst på mellomlang sikt. Signalene fra miljøvernminister Erik Solheim om at disse skal revideres i forbindelse med klimameldingen som skal fremlegges i Stortinget i 2012, er viktige i så henseende.

Denne meldingen forutsetter at EU holder fast på en middelmådig klimapolitikk for at Norge skal kunne fortsette å selge gass til kontinentet. Videre varsler regjeringen at de vil arbeide for å få økt bruk av gass i Europa. Jeg vil fra Venstres side derfor be om en avklaring fra olje- og energiministeren her i dag om hva som er viktigst: en ambisiøs klimapolitikk i EU eller å eksportere norsk fossilgass til kontinentet. Venstre mener det blir helt feil at Norge skal bedrive lobbyvirksomhet for økt bruk av gass overfor EU, da det kan føre til en dårligere klimapolitikk og svekke Norges troverdighet i internasjonale klimaforhandlinger.

Den såkalte TFO-ordningen blir evaluert og endret i stortingsmeldingen. Endringen medfører at det kun unntaksvis skal tas miljøhensyn når regjeringen bestemmer hvor industrien skal gis tilgang til modne områder på norsk sokkel. Venstre er kritisk til at denne ordningen ligger så langt vekk fra den opprinnelige intensjonen da den ble iverksatt i 2003, og mener den ikke bør utvides i tråd med den praksis denne meldingen legger til grunn.

Avslutningsvis vil jeg ta opp tre momenter som Venstre vil legge spesielt vekt på.

Det første er økt fokus på HMS. På grunn av flere nestenulykker på norsk sokkel og avdekking av dårlige rutiner er det et kontinuerlig behov for å sørge for at praksis er i tråd med regelverket, og at regelverket er i tråd med beste praksis.

Det andre området er de økte kostnadene vi har sett, og vil se, i den kommende tiden. Er det noe som virkelig burde bekymre en samlet næring, er det manglende evne til å sørge for at kostnadene holdes på et fornuftig nivå. Derfor vil Venstre stemme for de forslagene som kan hjelpe på dette spørsmålet.

Det siste temaet jeg ønsker å ta opp, er meroljeutvinning fra eksisterende felt. Det er mye politisk diskusjon om tilgang til nye felt. Men selv Lofoten og Vesterålen – som Venstre fortsatt vil kjempe med nebb og klør for å verne permanent – inneholder lite olje og gass sammenlignet med de allerede kjente ressursene på norsk sokkel. Klarer vi å øke utvinningsgraden med 1 pst., er gevinsten for det norske samfunnet enorm.

Helt avslutningsvis vil jeg forklare hvordan Venstre vil stemme til syvende og sist. Vi vil støtte alle forslagene fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet i innstillingen. Så vil vi støtte forslagene fra Høyre og Fremskrittspartiet – forslagene nr. 16, 17, 22, 24, 26 og 27.

Så vil jeg ta opp det forslaget Venstre har fremmet, som er omdelt på representantenes plasser.

Presidenten: Representanten Borghild Tenden har tatt opp det forslaget hun refererte til.

Statsråd Ola Borten Moe [10:50:41]: Norges petroleumsressurser er det norske folks eiendom og skal komme hele samfunnet til gode. Norsk oljepolitikk la tidlig opp til at olje- og gassressursene skulle benyttes til å utvikle et kvalitativt bedre samfunn. Virksomhetene skal drives innenfor forsvarlige rammer med henblikk på helse, miljø og sikkerhet. Det har vært utgangspunktet for forvaltningen av ressursene de siste 50 år. Det skal også være utgangspunktet framover.

Resultatet av forvaltningen har vært en oppbygging av et norsk industrielt miljø – kompetanse innenfor olje og gass. Norsk leverandørindustri er i verdensklasse. Norge har blitt en stormakt innenfor energi. Dette er et felt der Norge gjør seg gjeldende internasjonalt. Det har blitt vår største eksportnæring, etter eksport av olje og gass. Det er en næring spredt ut over hele landet som demonstrerer kraft og styrke på egne bein, og som gjør nettopp det jeg tidligere omtalte – skaper mulighet for kvalitativt bedre liv over hele landet.

Vår rolle som energistormakt forplikter. I dag blir 1/5 av Europas gassforbruk dekket av norsk gass. Europa koker sin mat og varmer sine hus med vår gass. Vår gass kan hjelpe våre europeiske venner med å nå ambisiøse klimamål. For å lykkes videre kreves forutsigbarhet. Denne meldingen bidrar sterkt til det.

Verdens energiforbruk øker år for år, i takt med at millioner av mennesker løftes ut av fattigdom. Dette er en utvikling vi verken kan, eller ønsker, å bremse. Befolkningsvekst, industrialisering og økonomisk utvikling medfører økt energiforbruk og overgang til moderne energiformer. Som en av verdens største energieksporthorer betyr Norge noe i denne sammenhengen.

Det brede politiske flertallet bak norsk petroleumspolitik er en styrke for virksomheten. Det har gitt stabile og forutsigbare forhold i over 40 år. Hovedlinjene i politikken ligger fast i stortingsmeldingen «En næring for framtida – om petroleumsvirksomheten». Det er viktig for meg, regjeringen og Norge at hele komiteen mener at stortingsmeldingen viderefører hovedmålsettingene og langsiktigheten i politikken. Det er et godt utgangspunkt for videre suksess på norsk sokkel.

For å nå målet må forvaltningen være helhetlig og basert på kunnskap og fakta. Det er viktig å bygge videre på den vellykkede forvaltningen av ressursene. For å få dette til foretar regjeringen justeringer i politikken – for å tilpasse virkemidlene til nye omgivelser både internasjonalt og på norsk sokkel.

I meldingen presenteres en strategi for norsk sokkel, nemlig en parallell satsing på flere områder: økt utvinning fra eksisterende felt og utbygging av drivverdige funn, letting i nye områder og åpning av nye områder. Regjeringen fører en aktiv politikk og har allerede levert på mange av disse områdene.

Det er et høyt aktivitetsnivå knyttet til felt i drift. Ekofiskfeltet og Eldfiskfeltet vil øke utvinningen med nesten 500 millioner fat alene som følge av prosjekter Stortinget har godkjent tidligere i år. Senest i dag la regjeringen fram Åsgard undervannskompresjon for Stortinget til godkjenning, der prosjektene bidrar til økt utvinning ved at de tar i bruk ledig kapasitet på eksisterende infrastruktur og forlenger levetiden til denne infrastrukturen. Dette er prosjekter som er tidsbegrenset. Det er prosjekter som ikke vil bli gjennomført hvis installasjonene ikke lenger står der. Det betyr at de er tidskritiske, det betyr også at de er viktige, og jeg er svært glad for at en samlet komité og et samlet storting slutter seg til at nye felt, nye store funn, ikke skal bety redusert fokusering på dette viktige området.

Tildelingen i modne og umodne områder legger grunnlaget for verdiskaping i lengre tid framover. Departementet vil på nyåret foreta tildelingen av nye tillatelser i forbindelse med TFO 2011. TFO 2012 er i startfasen. Utvidelsen av TFO-områder har vært på offentlig høring. Departementet har påbegynt 22. konsesjonsrunde med sikte på tildeling av nye utvinningstillatelser våren 2013. La meg tilføye at her tror jeg det er grunn til optimisme. Den prospektiviteten som norsk sokkel har vist det siste året, håper jeg betyr at flere viser interesse for dette framover.

Meldingen gir beskjed om at næringen skal nordover.

Det å gi den nordligste landsdelen de samme mulighetene som man har sett i resten av landet, mener jeg er både rett og riktig. Det legger meldingen til rette for i samspill med landsdelen.

Vi skal levere på strategier trukket opp i stortingsmeldingen også i årene som kommer. Vi er kommet et godt stykke på vei. Dette er viktig, fordi det vil bidra til enda bedre kvalitativt liv for det norske folk framover, og noen bedre motivasjon enn dette kan en ikke ha som politiker.

Takk for oppmerksomheten.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Per-Willy Amundsen (FrP) [10:56:02]: I meldingen fremkommer det ganske klart og tydelig at CO₂-utslippene i 2020 vil øke med 23 pst. sammenlignet med Klimakurberegningen i 2007. Statssekretær Per Rune Henriksen har uttalt at man kanskje må fravike to tredjedelsmålet. LO har vel antydning det samme, hvis man skal forstå det riktig, og det er veldig vanskelig å forstå at det som er en positiv tone i petroleumsmeldingen, lar seg forene med særlig SVs klimaretorikk. Dette henger rett og slett ikke sammen.

Mitt spørsmål er: Mener statsråden at to tredjedelsmålet om kutt i CO₂ er forenlig med en fornuftig, rasjonell, forvaltning av våre naturressurser, hydrokarboner? Og er det forenlig med å ivareta norske arbeidsplasser?

Statsråd Ola Borten Moe [10:57:21]: Det er en samlet regjering som står bak petroleumsmeldingen. Det var også en samlet regjering som sto bak framleggelsen av den forrige klimameldingen, og som sto bak klimaforliket – alle partier, med unntak av Fremskrittspartiet. Fremskrittspartiet er jo også det eneste partiet som i merknadene problematiserer årsakssammenhengene mellom CO₂-utslipp og menneskeskapte klimaendringer.

Jeg er helt trygg på at når vi legger fram klimameldingen, kommer det til å være en samlet regjering som også står bak, og som presenterer offensive klimamål for Stortinget. Der er målsettingen to tredjedeler. Det er et mål som jeg stiller meg helt bak, sånn som det er skrevet inn i klimaforliket.

I forrige klimaforlik trakk man fram kraft fra land som et viktig klimatiltak for olje- og gassnæringen. Det har regjeringen fulgt opp, og det er mange felt som har fått sin kraftforsyning fra land gjennom det siste året.

Nikolai Astrup (H) [10:58:28]: 2011 har vist at man ikke trenger å dra på safari for å finne elefanter. Spørsmålet nå er jo om det finnes noen elefanter lenger nord også.

Regjeringen har varslet at den vil igangsette kunnskapsinnhenting utenfor Lofoten og Vesterålen. Dersom den kunnskapsinnhenting gir tilfredsstillende svar – eller hever regjeringens kunnskapsnivå, om du vil, til et tilfredsstillende nivå – hva slags tempo og tidsplan er det statsråden ser for seg når det gjelder konsekvensutredning og åpning av Nordland VI, VII og Troms II?

Statsråd Ola Borten Moe [10:59:16]: Takk for spørsmålet.

Det må være lov til å tilføye at Høyre åpenbart ikke har behov for den kunnskapsinnhenting som regjeringen nå foretar, rett og slett for at man har trukket konklusjonene i god tid før kunnskapen er lagt på bordet.

Så tror jeg at den videre prosessen rundt Lofoten og Vesterålen i aller høyeste grad kommer til å være et politisk spørsmål preget av hvilke vurderinger de ulike politiske partiene gjør i sine programprosesser og fram mot sine landsmøtevedtak våren 2013.

Jeg håper og tror at det arbeidet vi nå gjør, kan være et godt og viktig bidrag til det arbeidet som partiene skal gjøre, som igjen vil danne grunnlaget for programformuleringen, og som igjen – tror jeg – vil danne grunnlaget for om vi vil få se en konsekvensutredning i disse områdene eller ikke.

Line Henriette Hjemdal (KrF) [11:00:23]: Utslipp av klimagasser er den største utfordringen verden står overfor. Det må få konsekvenser også for norsk petroleumssektor, sa komiteens leder, sånn cirka, i sitt innlegg.

Petroleumssektoren sto i 2009 for 27 pst. av de samlede norske utslippene. I den meldingen vi i dag vedtar, legges det opp til 23 pst. økning, noe som tilsvarer 3 millioner tonn CO₂ per år. Vi vet at i klimaforliket skal vi, også i denne sektoren, ned med mellom 3 og 5 millioner tonn innen 2020.

Mitt spørsmål går på dette som lederen av komiteen sa: Hvilke konsekvenser vil den største utfordringen verden står overfor, få for norsk olje- og gasssektor?

Statsråd Ola Borten Moe [11:01:19]: Takk for et godt og viktig spørsmål. Jeg tror verden er nødt til å løse fattigheds- og utviklingsproblemene sine parallelt med at man løser klimautfordringene – to av våre viktigste spørsmål.

Så mener jeg at norsk olje- og gassproduksjons viktigste bidrag er gjennom den måten det skjer på – vi har den reneste og mest ressurseffektive sokkelen i verden. Hadde alle land produsert olje og gass med like lave CO₂-utslipp per enhet som det vi gjør i Norge, ville man ha redusert utslippene med mange hundre – kanskje milliarder – tonn CO₂ hvert eneste år. Fakling bidrar alene – globalt – til internasjonale klimagassutslipp på 400 millioner tonn i året. Det er nær åtte ganger Norges samlede klimagassutslipp.

Så mener jeg at norsk olje- og gassnæring framover skal gjøre mer av det de gjør – øke effektiviteten, øke energieffektiviteten, redusere karbonavtrykket for hver produserte enhet.

Borghild Tenden (V) [11:02:34]: Venstre har et forslag i salen i dag, der vi ber om at regjeringen kommer med en sak som sikrer at fremtidig utbygging og ombygging som hovedregel skal baseres på utslippsfri kraft fra land. Jeg husker svært godt tidligere statsråd Åslaug Haga, som var veldig klar på dette. Komiteens leder var også tydelig i dag, og jeg hørte også at olje- og energiministeren var klar på dette i sitt svar på første spørsmål.

Så mitt spørsmål blir da: Synes statsråden at det går raskt nok fram på dette området, eller kunne han ønske seg en mer offensiv holdning?

Statsråd Ola Borten Moe [11:03:17]: Det går raskt framover på dette området. Gjennom de siste årene har mange nye felt fått kraft fra land. Jeg tror også at det har vist Stortinget en del av de spørsmålene som vi er nødt til å løse i den forbindelse – bl.a. er det nødt til å være tilstrekkelige mengder kraft på land for å ta den fra land. Hvis ikke får det jo svært uheldige konsekvenser. Det har vi sett eksempler på. Vi er også nødt til å holde øye med kraftbalansen, slik at man vet at den kraften som eventuelt skal brukes offshore, faktisk kommer fra fornybar energi. Importert kullkraft fra Danmark for å elektrifisere norske felt kan knapt kalles et miljøframskritt. Vi jobber nå, gjennom grønne sertifikater, med oppbyggingen av kapasitet, og vi er også nødt til å ha et blikk på kostnader. Noe av dette er lønnsomt, i alle ordets betydninger, men andre prosjekter er det ikke. Da blir det et spørsmål om hva man prioriterer – (presidenten klubber) prioriterer man dette, eller prioriterer man andre ting? Men vi beveger oss framover på en god måte.

Presidenten: Presidenten ber om at taletiden blir respektert av alle.

Statsråd Ola Borten Moe [11:04:24]: Unnskyld!

Henning Skumsvoll (FrP) [11:04:40]: Det er en kjensgjerning at det innad i regjeringen er stor motstand, og splittelse, når det gjelder oljeboring på forskjellige steder i Norge. Både representanten Serigstad Valen og representanten Sande gir klart uttrykk for at oljeboring i Lofoten og Vesterålen ikke er ønskelig. Miljøvernminister Erik Solheim har også sagt at man ikke skal stikke strå ned i alle oljefelt, selv om de kan være økonomisk drivverdige.

Så mitt spørsmål til statsråden er egentlig om han er enig i at det skal være store områder på norsk sokkel som skal ligge brakk, at man ikke skal foreta oljeleting der. Videre: Er statsråden enig i at det er riktig å la felt som er økonomisk drivverdige, bare bli liggende uten å utvinne oljen eller gassen der?

Statsråd Ola Borten Moe [11:05:31]: I denne meldingen og i denne innstillingen slår jo en samlet regjering – og et samlet storting – fast at i åpne områder ønsker vi å få fram alle de utbyggingene som er lønnsomme, for å få en bedre ressursutnyttelse og selvsagt for å få en bedre samfunnsøkonomisk forvaltning av ressursene. Så den siden av spørsmålet mener jeg er godt besvart, både gjennom regjeringens behandling og Stortingets behandling. Det er ingen grunn til usikkerhet rundt det.

Så er det, slik representanten påpeker, ulike oppfatninger rundt hva som skal skje framover på deler av norsk sokkel. Det er ikke en ny problemstilling. Slik opplever jeg at det har vært nær sagt bestandig, og det er mange hensyn som skal tas. Gjennom forvaltningsplanen slår regjeringen fast at Lofoten og Vesterålen ikke kommer til å bli åpnet for konsekvensutredning i denne stortingsperioden. Det er sammenfallende med Senterpartiets program. Hva som blir fasit i neste periode – vel, det får et nytt landsmøte, og et nytt valg, ta stilling til.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Tor-Arne Strøm (A) [11:07:11]: I petroleumsnæringen vil 2011 gå over i historien som et godt år. Et høyt aktivitetsnivå og nye betydelige funn i både Nordsjøen og Barentshavet gjør at næringen preges av stor framtidsoptimisme. For første gang siden Ormen Lange ble funnet i 1997, har vi så langt i 2011 trolig gjort klart større funn enn antatt årsproduksjon på sokkelen. Nye felt skal bygges ut, og eksisterende installasjoner skal vedlikeholdes og oppgraderes. Det er godt nytt for norsk økonomi i en situasjon hvor mørke skyer igjen truer verdensøkonomien. Direkte og indirekte sysselsetter virksomheten på norsk sokkel over 200 000 mennesker, mens et høyt skatteinivå og statens direkte eierskap bidrar til at hoveddelen av verdiskapingen i næringen tilfaller fellesskapet, og det er viktig at man tar det med seg.

Petroleumsnæringen er en langsiktig næring som er avhengig av klare styringssignaler fra politiske myndigheter. Syv år etter at forrige melding ble lagt fram, konstaterer vi at hovedlinjene i petroleumspolitikken ligger fast, og at forståelsen for næringens behov og betydningen for norsk økonomi er til stede. Det er bra at næringen støtter myndighetenes syn om at utfordringene knyttet til å opprettholde produksjonsnivået på norsk sokkel må møtes på flere fronter. Vi trenger både økt utvinning fra eksisterende felt, mer leting og åpning av nye områder. Oljemeldingens tittel slår fast at petroleumsvirksomheten er en næring for framtiden. Hvis myndighetene og næring spiller på lag, vil denne virksomheten i flere tiår framover kunne være en bærebjelke i norsk økonomi. Da må vi i fellesskap ha mot til å satse.

Fallende produksjon og begrensede nye funn de siste årene har bidratt til at enkelte har valgt å se på denne næringen som en næring uten framtid. Utviklingen gjennom 2011 peker i retning av at det fortsatt kan være betydelige ressurser å hente både i modne og så langt umodne deler av norsk sokkel. Næringen støtter myndighetenes syn om at utfordringene med å opprettholde produksjonsnivået på norsk sokkel må møtes på flere fronter. Vi trenger både økt utvinning fra eksisterende felt, mer leting og åpning av nye områder – som jeg og har sagt tidligere. Funnene i Nordsjøen og i Barentshavet er alle viktige og sporer til ny innsats. De er imidlertid ikke store nok til å forhindre fallende produksjon etter 2020. Derfor blir det utrolig viktig med den kunnskapsinnhenting som foregår nå i Nordland VI, Nordland VII og Troms II, sånn at vi kan se på mulighetene for om det ligger til rette for en videre konsekvensutredning av disse feltene. Dette har jo også vært diskutert tidligere.

Hovedmålet i petroleumspolitikken er å sikre en langsiktig forvaltning og verdiskaping fra petroleumssressursene. Rollen som petroleumsprodusent skal forenes med en ambisjon om å være ledende i miljø- og klimapolitikken. Forvaltningen skal være helhetlig og basert på kunnskap og fakta. Forvaltningen av ressursene skal skje innenfor forsvarlige rammer når det gjelder både helse, miljø og sikkerhet.

Stortingsmeldingen om petroleumsvirksomheten har

som utgangspunkt at verden vil trenge mer leveringssikker energi i framtiden, og at olje og gass har en rolle å spille også i framtidens energipolitikk. Stortingsmeldingen setter ambisiøse mål for denne virksomheten på norsk sokkel, med den målsetting å legge til rette for nye funn og leting og for å øke utvinningsgraden i eksisterende felter og opprettholde strenge HMS-krav på norsk sokkel.

Meldingen viderefører det overordnede politiske grunnlaget for petroleumsvirksomheten som ble lagt i Soria Moria II, hvor det slås fast at regjeringen vil opprettholde verdiskapingen, sysselsettingen og kompetansen fra petroleumsnæringen på et høyt nivå. Videre slår Soria Moria II fast at leteaktiviteten skal opprettholdes, at oljeindustrien skal få tilgang til interessante letearealer, og at utvinningsgraden på norsk sokkel skal økes.

Petroleumsvirksomheten har bidratt til etableringen av en konkurransedyktig olje- og gassnæring som har skapt en rekke lønnsomme og attraktive arbeidsplasser. Som jeg sa i stad, er over 200 000 mennesker knyttet til denne næringen. Hvis jeg ikke husker feil, tror jeg faktisk det er bare fire–fem kommuner i dette landet som ikke har tilknytning til denne næringen. Dette er en viktig næring for oss alle sammen.

Henning Skumsvoll (FrP) [11:12:30]: I dag behandler vi Meld. St. 28 for 2011–2012, petroleumsmeldingen, som regjeringen kaller En næring for framtida – om petroleumsvirksomheten. Regjeringen legger opp til en høy aktivitet på norsk sokkel også i fremtiden. Hovedmålet i regjeringens petroleumspolitik er å tilrettelegge for lønnsom produksjon av olje og gass i et langsiktig perspektiv. All aktivitet i forvaltningen av olje- og gassressursene skal skje innenfor forsvarlige rammer hva angår helse, miljø og sikkerhet.

Da den første oljen ble hentet opp fra Ekofiskfeltet, var det en klar formening om at petroleumssaktivitet nord for 62. breddegrad var svært risikabelt. Norge hadde for 40 år siden ingen leverandørindustri hva gjelder olje- og gassutvinning. Det tok imidlertid relativt kort tid før denne industrien utviklet seg svært positivt. I dag er norsk leverandørindustri verdensledende på svært mange etterspurte områder for offshore- og petroleumsvirksomhet. Industriklynger har vokst opp mange steder langs kysten. I min egen landsdel er bedrifter i NODE-gruppen verdensledende innenfor leveranse av kraner og boreutstyr. Ordre-reserver på bortimot 100 mrd. kr er ikke uvanlig. Mye går til eksport i dag. Store olje- og gassfunn på norsk sektor har gjort det mulig å utvikle dette utstyret, selv om kostnadene har vært store. I dag høstes resultatene av denne utviklingen i form av utstyrseksport. Man har over 40 års erfaring med olje- og gassutvinning fra Nordsjøen. Skeptikerne hevdet ofte at det ville bli forurensning på land av denne aktiviteten. Til dags dato har ikke oljeutslipp fra norske felt nådd land, selv om det har vært til dels store utslipp. Det største utslippet kom fra Bravo-utblåsningen i 1977, i en tid da næringen var svært ung på norsk sektor.

Som vi vet, ble terskelen for oljevirkosomhet nord for 62. breddegrad overskredet for lang tid siden. Snøhvitfeltet utenfor Hammerfest er det nordligste på norsk sektor.

Fremskrittspartiet mener det er unaturlig at man har latt områder i Lofoten og Vesterålen med stort potensial for olje- eller gassfunn ligge uåpnet for leteboring. TV 2 hadde i november et oppslag om at nesten 70 pst. av lokalbefolkningen i dette området ønsker en konsekvensutredning for olje- og gassleting. For hele landet er tallet ca. 80 pst. når det gjelder det samme. Dette er i strid med det representanten Serigstad Valen sa tidligere i dag. I denne sal er det et overveldende flertall for oppstart av en konsekvensutredning, men regjeringen holder igjen på grunn av SV og til dels Senterpartiet.

At områdene utenfor Lofoten og Vesterålen er viktig å bevare, hersker det ikke stor uenighet om. Det er derfor av største viktighet at nødvendig oljevernustyr blir utviklet og produsert før en eventuell produksjon av olje fra områdene starter. Fremskrittspartiet, sammen med Høyre og Kristelig Folkeparti, fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen i løpet av vårsesjonen 2012 sette ned et utvalg som skal se på hvordan vi kan styrke teknologi, produktutvikling, industribygging og kompetanse innen oljevernberedskap.»

Dersom en petroleumssaktivitet blir etablert, vil det enkelte oljeselskap bringe med seg en betydelig oljevernressurs i form av kompetanse og utstyr. Det oljevernutstyret som finnes på markedet i dag, er ikke godt nok til å hindre at oljen fra en utblåsning når land. På samme måte som norsk leverandørindustri har utviklet seg og nå har leveranser til oljeindustrien over hele verden, burde det være mulig å utvikle oppsamlingsutstyr for oljesøl som kan brukes med et godt resultat i dårlig vær. Allerede i dag finnes det en industri for oljevernustyr i Norge, og med større ressurser til forskning og utvikling vil dette kunne bli en stor norsk industri.

En annen viktig betingelse for en sikker petroleumssindustri i nordområdene vil være å ha tilstrekkelig slepebåtkapasitet – ikke bare til benyttelse i forbindelse med utbygging av felt på norsk side. Store tankskip passerer norsk territorium i nord med olje fra russiske oljefelt. Blir fartøyleiden lagt langt nok fra land, sammen med en tilstrekkelig slepebåtkapasitet, vil sannsynligheten for at oljesøl skal nå norske områder bli betydelig mindre.

Til slutt: En sikker olje- og gassutvikling i nordområdene krever godt oljevernustyr og tilstrekkelig slepebåtkapasitet. Da vil olje- og gassutvinningen fra nordområdene være en stor bidragsyter for å videreutvikle vår høye levestandard.

Bendiks H. Arnesen (A) [11:17:31]: Denne stortingsmeldingen har fått navnet En næring for framtida – om petroleumsvirksomheten. Dette er et helt riktig navn på en melding om olje og gass i Norge. Uansett holdning til petroleumsnæringen tror jeg alle må kunne innrømme at denne næringen har vært, er og vil bli svært viktig for arbeid, bosetting og velferd i landet vårt.

Jeg vil så sterkt jeg kan, berømme de fremsynte politikerne som for snart et halvt hundre år siden la til rette for utviklingen av en fremtidsrettet petroleumssnæring, og som kunne se de mulighetene denne næringen ville gi. Tenk om flertallet midt på 1970-tallet hadde fulgt for-

slaget fra Fremskrittspartiet om at staten skulle selge de norske petroleumssressursene for noen få milliarder kroner. Denne formen for privatisering har heldigvis forstummet med årene.

Petroleumsnæringen er så utvilsomt en næring for fremtiden, og det er svært viktig at næringen har tilstedeværelse der ressursene ligger, og der de skal hentes opp. Gjennom media kan vi få et inntrykk av at det er stor motstand mot olje- og gassaktivitet i nord, men slik oppfatter jeg ikke den holdningen i min egen landsdel. Jeg reiser mye i landsdelen, og jeg snakker med folk i både bygd og by. Jeg registrerer en positiv holdning, men folk krever økt aktivitet og ringvirkninger når nye arealer åpnes for petroleumssaktivitet.

Nord-Norge sliter fortsatt med fraflytting. Særlig er det urovekkende at så mange unge flytter fra landsdelen. Nord-Norge trenger kompetansearbeidsplasser, slik at unge som tar høyere utdanning, kan få jobb i den landsdelen de hører til. I dag er det slike arbeidsplasser som særlig lokker de unge sørover. Petroleumsnæringen er en næring som har behov for en betydelig andel av høykompetent arbeidskraft, og arbeidskraft over et vidt spekter. Derfor er det viktig at operatørselskapene etablerer seg i landsdelen etter hvert som petroleumssaktiviteten øker i nord.

I regjeringens nordområdestrategi er den overordnede målsettingen å skape bærekraftig vekst og utvikling i nordområdene. Dette handler om at folk i nord skal kunne bygge en tilværelse i levedyktige lokalsamfunn, med fremtidsrettede arbeidsplasser og gode velferdstilbud. Derfor er nordområdesatsingen et ansvar for både sentrale myndigheter, fylkene, kommunene, næringslivet og den enkelte av oss. Jeg vil understreke at det også påhviler både lokale og regionale myndigheter et ansvar for å tilrettelegge for at næringslivet skal kunne etablere seg hos dem, og her må det statlige virkemiddelapparatet gi den nødvendige drahjelpen. På denne måten kan vi oppnå ringvirkninger av petroleumssaktiviteten over hele landet.

I innstillingen foreslår Fremskrittspartiet og Høyre at områdebegrensningen i Norsk Internasjonalt Skipsregister, NIS, skal fjernes. Jeg er glad for at dagens regjering har lagt vekt på å utforme, følge opp og gjennomføre en helhetlig maritim strategi med konkurransedyktige rammebetingelser for rederier og sjøfolk.

Nettolønnsordningen ble som kjent innført for å sikre konkurranseevenen for skip i NOR-registeret. Denne ordningen omfatter i år ca. 10 000 sjøfolk. Jeg vet at det er delt syn mellom redersiden og sjømannsorganisasjonene i dette spørsmålet. Konsekvensen av å oppheve fartssområdebegrensningen vil være at NOR-skip blir registrert i NIS, og at norsk mannskap dermed kan erstattes av utenlandsk mannskap. Jeg minner om at også dette i høyeste grad dreier seg om lokale ringvirkninger av petroleumsnæringen for hele landet.

Jeg er glad for at dette forslaget fra høyrepartiene vil bli stemt ned i dag, og for at dagens regjering ikke har noen planer om å foreta endringer i fartssområdet for skip i NIS.

Oskar J. Grimstad (FrP) [11:21:55]: Noreg har gjennom dei siste 40 åra gjennomgått ei eventyrlig utvikling

som olje- og gassnasjon. Petroleumssverksemda har gjennom alle desse åra bidrege til ein vesentleg del av Noregs fantastiske økonomiske utvikling og til finansiering av den norske velferda. Alt ligg til rette for at dette kan fortsetje med basis i dagens petroleumssmelding.

Petroleumssverksemda har gitt ringverknader i form av arbeidsplassar over nesten heile landet og bidrege til næringsutvikling, teknologiutvikling og samfunnsutvikling som har kome heile landet til gode. Vi kan i dag slå fast at norsk petroleumsteknologi er verdsleiar og har bidrege til næringsklyngjer langs kysten som teknologisk og innovasjonsmessig er fremst i verda. Store undervassinstallasjonar erstattar no oftare dei tradisjonelle riggane, og drifta av mange felt blir dirigerte og kontrollerte frå driftsorganisasjonar på land. Eit eksempel på dette er det store gassfunnet på Ormen Lange-feltet, som er drifta frå land og forsyner Storbritannia med 20 pst. av energibehovet deira.

Det er slett ikkje slik som enkelte har hevda, at petroleumsnæringa sin æra snart er over, og at vi burde trappe ned aktiviteten jo før, jo betre. For midt i denne solskinshistoria som norsk petroleumsnæring er, høyrer vi utruleg nok SV sitt mantra om snarast mogleg å leggje ned denne fantastiske høgteknologiske aktiviteten vi har på sokkelen vår. Men heldigvis blir ikkje dette meiningslause og håplause forankra standpunktet lytta til verken av regjeringsspartnarane eller folk flest.

Også frå oljeselskapa kjem det klare positive tonar om meldinga som ligg føre i dag, ikkje minst på bakgrunn av dei store funna som er gjorde i Nordsjøen, der mange trudde at det no var over for dei store «elefantane», som dei blei kalla. Vi kan høyre klare positive tilbakemeldingar frå oljeselskapa på innhaldet i petroleumssmeldinga. Det er bra og fører forhåpentlegvis til at fleire unge tek ei utdanning som vil gi dei utfordrande og spennande jobbar innafor denne næringa i mange år framover. For det er viktig at dommedagsprofetiane om klimaet ikkje får feste seg, slik at vi øydelegg den nyrekrutteringa som denne næringa er heilt avhengig av. Ein måte å nå dei globale utsleppsmåla på kunne jo vere å erstatte straumproduksjonen basert på kol med gass. Framstegspartiet er tydeleg på at det framleis er knytt stor usikkerheit til samanhengar og effektar av menneskeleg aktivitet som blir kopla til klimaendringar, og da spesielt til utslepp av CO₂.

Dessverre er det no slik at vi må begynne å lette på restriksjonar for å klare å rekruttere nok fagpersonell, og dei må rekrutterast globalt der dei er å finne. Derfor ligg det inne i forslaget frå Framstegspartiet og Høgre nødvendige endringar for å leggje til rette for å bøte på dette problemet for petroleumsnæringa.

Sjølv er eg så heldig å kome frå eit fylke som har rundt 20 000 arbeidsplassar knytte til petroleumssaktiviteten. Næringslivet med aktivitetar på land og sjø blomstrar og gir meiningsfylte arbeidsplassar og gode inntekter til kommunar og lokalsamfunn, og SV er knapt nok representert i kommunar og fylkesting. Innbyggjarane i Møre og Romsdal betakkar seg også for å sende SV-representantar til Stortinget, fordi dei forstår kor viktig oljen og gassen er for fylket deira – og ikkje berre for eiga velferd, men også for dei fattigaste i verda sitt behov for tilgang på energi.

Vi kan gjerne ha eit ønske om at dette skal vere fornybare energikjelder, men dette er ein illusjon førebels, og det er derfor viktig med forskning på reinseteknologi og energieffektive løysingar. Framleis er det slik at 1,3 milliardar menneske ikkje har tilgang på straum. Dobbelt så mange lagar mat over open eld eller med ved og trekol i gamle omnar, og fleirtalet av desse fattigaste er kvinner og barn. Også for deira skuld er det viktig å vere ein av verdas største og fremste energinasjonar.

Representanten Eirin Sund sa at ho var stolt, men at det er nødvendig at vi opnar nye område. Det sluttar eg meg heilt til. Det er nødvendig å opne Lofoten, Vesterålen og Senja, slik at også Nordland får del i den aktiviteten og dei arbeidsplassane som petroleumssektoren representerer. Dette er ei næring for framtida, og det bør også desse fylka, når vi går vidare, få ein del av.

Presidenten: De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Anna Ljunggren (A) [11:27:30]: Norge har en lang og ærerik petroleumshistorie. Helt siden vi fant den første oljen lille julaften i 1969, for ganske nøyaktig 42 år siden, har vi utvist klokskap og langsiktighet i forvaltningen av våre enorme olje- og gassressurser. Vi har ikke forvaltet ressursene etter innfallsmetoden. Vi har gjort valg basert på kunnskap og avveieringer mellom ulike interesser. Det skal vi fortsette med. Det er viktig at vi sikrer en bærekraftig og miljømessig forsvarlig forvaltning og utnyttelse av ressursene for framtiden.

Det største potensialet for nye funn er i havområdene utenfor Nord-Norge. Gjennom en utvidet aktivitet i åpent areal og gjennom kartlegging av åpent og nytt areal skal det legges til rette for ny aktivitet og ringvirkninger i nord. Folk i nord må kunne bygge en tilværelse i levedyktige lokalsamfunn med framtidsrettede arbeidsplasser. Nordnorsk næringsliv skal ha muligheter til å delta som konkurransedyktige leverandører til petroleumsaktiviteten i regionen. Nye funn må skape størst mulig verdier for samfunnet, og det må legges til rette for positive lokale og regionale ringvirkninger. Dette stiller myndigheter og næringsliv på alle nivå overfor utfordringer. Næringslivet må bygge seg opp og gjøre seg i stand til å gripe de mulighetene som ligger i økt petroleumsvirksomhet i landsdelen.

En av de store utfordringene for Nord-Norge er befolkningsutviklingen. Landsdelens relative andel av befolkningen går ned, og det skjer en betydelig endring i alderssammensetningen i befolkningen. De unge flytter ut, enten for å ta utdanning eller for å få jobb etter endt utdanning. Et mål i regjeringens petroleumpolitikk er å legge til rette for lønnsom produksjon av olje og gass som også kan gi grunnlag for lønnsomme og attraktive arbeidsplasser på fastlandet. Vi må kunne tilby attraktive arbeidsplasser for personer med høy kompetanse. Utdanningsinstitusjoner og forskningsmiljøer i Nord-Norge må styrkes, og innsatsen må rettes inn på i større grad å dekke petroleumsvirksomhetens behov.

Petroleumsvirksomheten er en kunnskapsnæring, og Norge i dag har et høyt nivå på forskning og utvikling. Derfor må petroleumsforskningen sikres fortsatt gode vilkår.

Forskningen innenfor økt utvinning fra eksisterende felt på norsk sokkel er viktig for å ta ut mest mulig av feltene. Derfor er det bra at det vurderes å opprette et forskningssenter innenfor økt utvinning.

Norsk olje- og gassvirksomhet er den sikreste i verden. Oljevernberedskapen har vært kraftig oppbygd de siste årene. For å styrke beredskapen mot akutt forurensning og for å møte framtidens beredskapsutfordringer, bl.a. i nordområdene, er det viktig med teknologi- og produktutvikling. Norge har allerede flere bedrifter som satser på produktutvikling innen oljevern, og som lykkes internasjonalt, bl.a. Nordlense i Lofoten. Dette må vi fortsette å bygge opp.

Bjørn Lødemel (H) [11:30:52]: I dag handsamar Stortinget endeleg ei ny petroleumsmelding. Det er no sju år sidan dette sist blei handsama. Det er nesten ufatteleg at regjeringa har klart å somle så lenge med å handsame rammevilkåra til Noregs viktigaste næring. Olje- og gassindustrien sysselset meir enn 200 000 personar, og inntektene frå norsk sokkel er på 265 mrd. kr. Noreg er ei energistormakt innan olje og gass, og det har vore med på å gjere oss til eit av verdas rikaste land. I Noreg har det takk vere petroleumsinntektene vore rom for stadig nye velferdsreformer der andre land har måtta stramme inn. Petroleumsinntektene har gjeve norske politikarar eit heilt unikt handlingsrom.

Det har òg vore fleire gode nyheiter det siste året som gjev grunn til optimisme. Det er i 2011 gjort viktige nye funn både i umodne område i Barentshavet, som Skrugard, og i modne område i Nordsjøen, som Aldous/Avaldsnes. Desse funna har gjeve ny optimisme i norsk petroleumsnæring og har vist at det er mogleg å gjere betydelege funn på norsk kontinentalsokkel. Det har òg vist at norsk petroleumsnæring har mange gode tiår framfor seg. I tillegg er det framleis store område som Stortinget ikkje har opna for petroleumsverksemd. Det gjeld heile Barentshavet nord, Barentshavet øst, Troms II, Nordland VII og delar av Nordland VI, i tillegg til kystnære område utanfor nordlandskysten og Skagerrak.

Erfaringane frå utviklinga av norsk sokkel og frå petroleumsnæringa i andre land viser at det er ved tildeling av nytt areal at nye store funn blir gjorde, og at det hovudsakeleg er gjennom nye store prosjekt at banebrytande teknologi blir utvikla. Dette gjeld både i oljeselskapa og i leverandørindustrien. Ei opning av områda utanfor Lofoten og Vesterålen vil setje store krav både til utvinning og til beredskap. Høgre meiner at norsk petroleumsnæring og leverandørindustri vil vise seg tilliten verdig, og at det vil starte ei ny teknologiutvikling som vil vere viktig både nasjonalt og internasjonalt.

Petroleumsnæringa har skapt arbeidsplassar langs heile kysten, og det er berre få kommunar som ikkje har tilsette i denne næringa. Dersom det skal vere drivkraft og tilslutning til olje- og gassutvinning, er det viktig at ein tek

heile kysten i bruk. Utanfor kysten av Sogn og Fjordane er det gjort store funn av olje og gass, utan at det har ført til stor aktivitet på land. Basen i Florø er eit unntak frå det. Dette er svært uheldig, og det er viktig at ein gjer noko med dette i framtida. Det vil også vere avgjerande for å få tilslutning til å starte utvinning av olje og gass utanfor Lofoten og Vesterålen.

Tove-Lise Torve (A) [11:33:56]: Olje- og gassnæringen er vår største eksportnæring, og Norge er den tredje største eksportør av olje og gass til verdensmarkedet. Det er et fantastisk utgangspunkt når vi i dag debatterer regjeringens petroleumsmelding. Meldingen er blitt svært godt mottatt. Mange har betegnende kalt den for velferdsmeldingen, fordi olje- og gassvirksomheten gir enorme inntekter til felleskassen, som igjen omsettes til velferd og trygghet for folk flest.

I følge Statistisk sentralbyrå skapte virksomheten på sokkelen til sammen 206 000 arbeidsplasser i 2009 – fantastiske tall det også.

Leverandørindustrien til olje- og gassvirksomheten er Norges nest største eksportnæring. Denne industrien sysselsetter rundt 100 000 mennesker. Olje- og gassnæringen er også svært viktig for skipsverftene våre. Det viser seg at hele 84 pst. av massen skip som er produsert i Norge, er nettopp til petroleumsindustrien.

Mitt hjemfylke, Møre og Romsdal, ligger på andre plass i landet når en ser på antallet arbeidsplasser i næringen per innbygger. Selv kommer jeg fra Nordmøre, og nordmørsbyen Kristiansund er i dag en betydelig base for leverandørindustrien og tjenesteproduksjonen til olje- og gassvirksomheten. Det de har fått til i Kristiansund, er intet mindre enn en suksesshistorie.

Teknologiutvikling har vært nødvendig for å gjøre utvinning av petroleumsressurser lønnsomme og i det hele tatt teknologisk mulig. Norsk sokkel har fungert som et laboratorium for utvikling av morgendagens teknologiske løsninger. Norske selskaper er verdensledende innen seismikk, undervannsproduksjonssystemer, boreutstyr og servicefartøy, for å nevne noe.

Kompetansen utviklet i olje- og gassnæringen viser seg også å være av stor betydning for teknologiutvikling innenfor ny fornybar energi-produksjon.

Regjeringens ambisjon om å styrke petroleumsforskningen er svært viktig. En fortsatt vektlegging av teknologiutviklingen er av spesielt stor betydning. Evalueringen av Forskningsrådets petroleumsprogram vil gi oss viktige innspill til den videre innretningen av FoU-innsatsen.

En av de andre store utfordringene er å greie å utdanne og rekruttere nok fagfolk. Kampen om ungdommen vil bli knallhard, og vi vil være avhengig av å rekruttere fagfolk fra utlandet. I tillegg til arbeidskraft fra EØS-området har regjeringen gjort tilpasninger i regelverket som gjør det enklere å rekruttere fagfolk utenfor EØS. Hurtigprosedyren for rekruttering, som kalles «tidlig arbeidsstart», er et godt eksempel og innebærer at fagfolk kan komme til Norge og begynne sitt engasjement mens søknaden behandles.

Til slutt: Olje- og gassvirksomheten betyr mye for

Norge. Jeg er veldig glad for at Fremskrittspartiet ikke fikk flertall for å selge ut rettigheter i Statfjordfeltet på vegne av Norge.

Ivar Kristiansen (H) [11:37:16]: Ny statsråd i departementet har åpenbart gitt et taktskifte i norsk petroleumspolitik. Det er bra, for det trengs.

Det trengs norske hender til teknologiutvikling i en bransje som skal bidra til å bygge bro mellom det fornybare og det fossile samfunn i en situasjon hvor verdens befolkning passerte 7 milliarder mennesker bare for et par-tre uker siden. Vi vet at økt etterspørsel etter energi, sammen med matetterspørsel, vil være denne forsamlings og de andre demokratiske forsamlings største utfordring i tiden som kommer.

I en tid da vi ser at atomkraft fases mer og mer ut som følge av Fukushima-ulykken, i en tid da Midtøsten mer eller mindre står i brann og skaper usikkerhet, og med en tilleggseffekt av finanskrisen, må også nasjonen Norge i disse spørsmålene kjenne sin ansvarighetstid og ta den inn over seg.

Vi har ressurser som nesten ingen andre. Vi har hatt en vellykket utvikling av norsk oljehistorie, som er et mønster for alle andre. Og som flere har vært inne på, har det blitt gitt karakter til denne meldingen, som på alle måter har karakteren «bestått» og vel så det.

Det er selvfølgelig uenighet i det politiske landskap. Det er sånn når man har debatten gående i dag, at selvfølgelig vil noen partier, og andre ikke, ha utviklingen skrittvis nordover, noe som også inkluderer regionen Lofoten og Vesterålen. Bare så det er sagt; jeg vil bare, med henvisning til SVs anmerkninger i dag, vise til at også befolkningen i de nye store, prospektive regionene er oppatt av hva slags jobber de skal kunne tilby morgendagens gutter og jenter. Det er kanskje derfor Høyre har hatt en så enorm fremgang og dominerer ordførerkontorene i de regionene vi snakker om, Sør-Troms og nordre Nordland. Det er positivt.

Også myndighetene har et ansvar for å bidra til knopp-skyting, og at denne næringen kan ha tilstedeværelse, som flere andre, bl.a. representanten Bendiks H. Arnesen, har vært inne på. Myndighetsfunksjoner må også flyttes nordover. Det må ikke bli sånn at dagens struktur, dagens institusjoner, vegrer seg for å knopp-skyte etter hvert som aktiviteten flytter nordover. Det gjelder Statoil, det gjelder andre selskaper, og det gjelder Petroleumstilsynet – bare for å gi noen få eksempler.

Man kan ikke forvente at velgerne – befolkningen – skal slutte helt og fullt opp om den nødvendige utviklingen som må finne sted, hvis det er sånn at eksisterende regioner og selskaper bare skal trekke stigen opp etter seg.

Else-May Botten (A) [11:40:34]: Vi har ofte hørt at oljenæringen er på tur ned, i solnedgangen. Denne meldingen tar sats og viser en annen retning.

Her blir det fokusert på hva som skal til for at det skal være en næring for framtiden. De ressursene vi tar opp fra havet, er det norske folks eiendom og skal komme hele samfunnet til gode. Det er derfor viktig med tydelig sty-

ring og kontroll for å sikre at forvaltningen av ressursene når disse målene. Så langt må vi kunne si at forvaltningen har vært en suksess.

Målet om et kvalitativt bedre samfunn beskriver godt noe av resultatet av petroleumsvirksomheten. Dette er vår største næring målt i verdiskaping, statlige inntekter og eksportverdi. Inntektene har bidratt sterkt til å bygge dagens velferdssamfunn. Skal næringen ha en framtid, må vi legge til rette for en lønnsom produksjon av olje og gass i et langsiktig perspektiv. Derfor har man et tydelig generasjonsperspektiv i denne meldingen når man viser til hele 30 år fram i tid.

Kostnadsnivået er vesentlig høyere, og man har flere modne områder, slik situasjonen er. Dette utfordrer teknologien og en stadig utvikling på området. Det øker behovet for at lisensforlenging må bli lettere, noe meldingen tar opp i seg.

Det er viktig når man skal utnytte eksisterende felt og skal inn i nye farvann, at man har mulighet til å bygge opp piloter, som kan trygge og muliggjøre krevende utbygginger, noe som også ivaretas i meldingen.

Det vises til at det vurderes å opprette et forsknings-senter innenfor økt utvinning basert på åpen konkurranse. Oljeproduksjonen er redusert, mens gassproduksjonen har økt den siste tiden. Det jobbes nå offensivt for at infrastrukturen til nye og gamle felt skal sikres lik tilgang for sine gasstransportbehov.

I Møre og Romsdal videreutvikles nå Norges største industriprosjekt – langt over 100 mrd. kr vil det koste ferdigstilt. Nyhamna på Aukra ser nå ut til å bli et gassknutepunkt for Norskehavet, noe som jeg er veldig glad for. Her skal gassen fra nord tas inn uten å stoppe allerede etablert infrastruktur. Samtidig tester Shell piloten som kan bli en framtidig undervannskompresjon på Ormen Lange.

Når noe så svært skal bygges ut, spør vi alltid: Hva får man igjen lokalt for dette? Svaret er at norske aktører står sterkt i konkurransen, fordi de er effektive og hver eneste dag tvunget til å tenke teknologi, og presse den. Shell er tydelige på at de stiller krav til kontrakter som går mer i lokal favør. Ett eksempel er Reinertsen fra Trondheim, som har fått en kontrakt i størrelsesorden 1 mrd. kr. Men det er også tegnet flere mindre kontrakter med lokale aktører, noe som er viktig for oss. Nærmere 800 nye arbeidsplasser vil dette bidra til.

Meldingen gir et godt grunnlag for framtiden, men om næringen skal ha goodwill blant folket, må også fokusering på miljø, helse, miljø og sikkerhet, lokale kontrakter og sysselsetting være en viktig del av kaken framover.

Kjell Ingolf Ropstad (KrF) [11:43:44]: Flere kaller meldingen for en etterlengtet melding. I det offentlige ordskiftet vil jeg si det særlig har vært to etterlengtede meldinger. Det er også viktige meldinger: Petroleumsmeldingen, som vi diskuterer i dag, og den meldingen som fremdeles bare er etterlyst, nemlig klimameldingen.

Den vi diskuterer i dag, dreier seg om mange arbeidsplasser og er viktig for norsk økonomi. For min egen landsdel, Sørlandet, er den også enormt viktig fordi vi har en stor leverandørindustri – en enorm teknologit utvikling

skjer i en region som leverer til hele verden og leverer i verdensklasse. De snakker også om at de er en del av energisektoren, og jeg går med en visshet om at de også vil levere i neste fase, i den fasen der det kanskje ikke handler om å levere til oljeplattformer, men kanskje heller til vindmøller eller andre ting som skal levere grønn energi.

Den andre meldingen, klimameldingen, er oppfølgingen av klimaforliket. Den er det flere som har sagt har nær sammenheng med fattigdomsutfordringen. Den har nær tilknytning til fattigdomsutfordringen fordi det er de aller fattigste som blir rammet når klimaendringene inntreffer. Det er ikke norsk olje eller petroleum som skal leveres til de fattige, for det er kun de rike vestlige landene som får norsk kraft. Men de fattigste trenger grønn energi. Hele verden vil være avhengig av mer energi, og vi trenger også mer olje og gass i lang tid framover. Derfor må diskusjonen gå på om hvordan en kan produsere det på en mest mulig miljøvennlig måte, og hvordan Norge kan gjøre det på sin måte. Jeg er stolt av en sektor som utvinner mer miljøvennlig enn andre. Jeg er stolt av den lokale industrien, som gjør det med en visshet om at de også skal utvinne for neste fase, den grønne fasen. Jeg er stolt av politikere som har tort å si nei, for når jeg hører de ulike diskusjonene, er det – i hvert fall for meg – alltid slik at det neste feltet er helt nødvendig for å kunne ha en produksjon som gjør at det er en levedyktig industri. Men historien har vist oss at de politikerne som har tort å si nei til de mest sårbare områdene, har hatt rett. Derfor er det viktig at vi kan gjøre det framover.

I Dagbladet 6. april i fjor løftet representanten Serigstad Valen noen viktige spørsmål. Han skrev i et innlegg:

«Kanskje er det her på tide å se framover, og diskutere utfasingen av oljeutvinning. Når skal vi være uavhengige av olje? Hvordan skal det skje? Hvilke nye arbeidsplasser skal vi skape?»

Han varslet at det skulle komme svar i denne meldingen. De gode spørsmålene diskuterer vi ikke i dag. Derfor er jeg ekstra bekymret når meldingen varsler økte utslipp, og derfor må denne meldingen ses i sammenheng med klimamålene. Det må ikke være tvil om at klimameldingen kan korrigere både mål, teknologi, tiltak og tempo.

Magne Rommetveit (A) [11:47:01]: For 40 år sidan var Noreg eit lite land i utkanten av Europa, og folka her hadde det stort sett greitt. Likevel har det skjedd ei fantastisk utvikling av det norske velferdssamfunnet på dei vel 40 åra me har hatt petroleumsaktiviteten. I dag står Noreg fram som eit rikt land i Europa og det landet – ifølgje FN – som det er best å bu i.

Mykje av velferda vår må tilskrивast petroleumsaktiviteten opp gjennom desse åra og ikkje berre det faktum at olja og gassen vart funne utanfor kysten vår. Endå viktigare har det vore at me har forvalta ressursane på ein klok måte, som har vore til beste for heile samfunnet.

«En næring for framtida» er ein veldig god tittel på petroleumsmeldinga, men viss eg kunne valt, ville eg heller kalla ho for «velferdsmeldinga», for det er nettopp det denne meldinga så godt omtalar, nemleg korleis me kan utnytta naturressursane våre best mogleg for oss og for

dei som kjem etter oss, slik at fleire av oss kan ta del i og vidareutvikla det velferdssamfunnet me i dag er så stolte av.

Eit av suksesskriteria for den norske petroleumsnæringa, og for heile den maritime næringa vår, for den del, er at me er sterke i heile verdikjeda. Heile landet er involvert i dette, med meir enn 200 000 som er knytte til industrien. Berre i Oslo og Akershus er det 12 000 som jobbar i næringa.

I mitt heimfylke, Hordaland, reknar me at om lag 20 000 har sitt daglege arbeid, med kompetanse i verds-klasse, knytt til utforsking, leiteverksemd, fabrikasjon, drift og vedlikehald og ikkje minst medforsking, utvikling og utdanning.

Me har her med ei næring å gjera som langt på veg er global. For at me også i framtida skal kunna vera verdsleiande som komplett petroleumsnasjon, er det overmåte viktig at me sikrar heile verdikjeda, med kontraktformer som fremjar norsk industrivekst, og med auka satsing på utdanning i alle ledd.

Kontinuerleg teknologiutvikling er heilt naudsynt, m.a. for å sikra auka utvinning frå norske olje- og gassfelt.

Eg er glad for at regjeringa vurderer å etablere eit forskingssenter på dette feltet. Centre for Integrated Petroleum Research – CIPR – i Bergen har sidan oppstarten for ti år sidan utvikla ein spisskompetanse, som saman med andre forskingsinstitutt – som IRIS i Stavanger – må danna ryggraden i ei slik satsing.

Dette med å sikra auka utvinning frå dei felta som er opna, er veldig viktig. Det er omtrent som med ei colaflaske. Når du opnar ho, skal du ikkje ha ho ståande lenge før colaen vert tam og dvask. Dei som har mykje Cola på lager, opnar heller ei ny flaske. Derfor treng me trykkstøtte og CO₂ for å få fullt i colaen, og då må me tømme ut det meste.

Presidenten: Presidenten takker for det rådet.

Siri A. Meling (H) [11:50:15]: Jeg ble litt inspirert av innlegget til representanten Serigstad Valen til å tegne meg på ny.

Serigstad Valen brukte i sitt innlegg mye av tiden til å understreke hvor viktig det er å ha en restriktiv holdning til det å åpne nye områder for leteaktivitet, olje- og gassaktivitet. I mitt innlegg uttrykte jeg på min side stor glede over – og støtte til – de produksjonsmålene som regjeringen legger opp til i meldingen. Men så blir jeg litt usikker når jeg hører innlegget til representanten Serigstad Valen, for jeg går ut fra at SV også stiller seg bak meldingen. Men spørsmålet blir jo hvordan produksjonsmålene skal nås, hvis en skal legge opp til en så restriktiv linje som det Serigstad Valen gir uttrykk for.

Så er det flere som har omtalt mulighetsbildet i nord, og det er stort og optimistisk, og mange er jo opptatt av ringvirkningene. Jeg synes at det beste eksemplet på ringvirkninger er det som har skjedd i Hammerfest-området, rundt Snøhvit og rundt den utbyggingen som skjer på Goliat. Dette eksemplet viser hva det å få aktivitet i sitt område betyr for folketall, for bedrifter og for tilflytting. Hver gang

jeg kommer til Hammerfest, har det skjedd noe nytt. Det er en by som syder av aktivitet og optimisme. Fra Høyres side ønsker vi at større deler av den nordlige landsdelen også skal få oppleve det. Jeg har lyst til å si at bl.a. det samarbeidet om beredskap som Goliat-lisensen nå har innledet med kystfiskeflåten, er et eksempel på en positiv måte å utnytte også andre næringsgrener og deres kompetanse på, bl.a. innenfor et så viktig område som beredskap.

Det skjer mange spennende ting i Tromsø. Nylig offentliggjorde Aker Solutions at de etablerer et kontor der og har som målsetting å rekruttere hele 400 ingeniører – det er jo fantastisk! Nylig har også flere kompetansesentre og universiteter gått sammen om å foreslå for regjeringen å etablere dette arktiske forskningssentret nettopp i Tromsø, og Universitetet i Tromsø tenkes å være en koordinator for dette. Så det skjer mye spennende i denne landsdelen. Mulighetsbildet er stort. Fra Høyres side ønsker vi å holde trykket oppe for virkelig å kunne utnytte de mulighetene som ligger i nord.

Torgeir Micaelsen (A) [11:53:20]: Det er veldig mange perspektiver og forhold man kunne tatt opp i en debatt som dette. Jeg har fulgt den med interesse, både her i salen og fra kontoret, men jeg skal konsentrere meg om og avgrense meg til ett forhold. Det handler om hvordan og i hvilket omfang denne delen av norsk næringsliv nå bidrar til at norsk økonomi – i hvert fall deler av den – er i en ganske annen stand enn eksempler vi ser fra mange andre land.

Jeg leste i meldingen at regjeringen anslår at det bare er seks kommuner som ikke har arbeidsplasser direkte knyttet til petroleumsvirksomheten. Det sier noe om hvor viktig denne næringen er.

Det er en rekke representanter som har pekt på det bildet mange har, at dette er et vestlandsfenomen – at det er i Hordaland, i Rogaland og på Mørekysten det er størst aktivitet. Ja, det er det selvfølgelig. Men det er veldig mange som har plukket ut sitt eget valgdistrikt og sitt eget område, så jeg skal ikke være noe dårligere. I mitt valgdistrikt har vi nå til og med definert klyngen fra Kongsberg til Oslo og ned mot Horten med det flotte navnet Subsea Valley – og det er altså innlandsfylket Buskerud vi da i all hovedsak snakker om. Det kan være noen som synes det er litt pretensiosøst, eller som i det hele tatt kan flire litt av dette, men dette er miljøer verdensledende på undervannsinstallasjoner som har sin bakgrunn i og har skutt fart på grunn av lange industritradisjoner, sterk realfagskompetanse, teknologikunnskap og sterkt ingeniørmiljø. Det er altså årsakene til at mange av de bedriftene som er etablert i den delen av landet jeg tilhører, er verdensledende innen dette veldig spesielle segmentet. Det er flott, det er fantastisk, det er til å være stolt av.

Så til slutt en kort kommentar om det vi nå står overfor. Det er ingen tvil om at denne delen av norsk økonomi er i en annen forfatning enn deler av annen type eksportrettet industri. Det får noen til å si – jeg hører det ganske ofte – at det at vi har en veldig lønnsom petroleumssektor, petroleumsindustri, og leverandøriindustri, skaper problemer for annen type industri på fastlandet, og ja, det er riktig. Vi

er nok i ferd med å bevege oss mot en tosporsløsning når det gjelder norsk økonomi, én veldig lønnsom del og én del som har større problemer, i andre bransjer. Men jeg vil ikke være med på at det skal være et problem for nasjonen. Det må vi løse, men vi må løse det på en måte som gjør at den delen som tross alt skaper eventyrlige inntekter til fellesskapet, skaper en rekke nyetableringer, arbeidsplasser og stor lønnsomhet, skal få utvikle seg i framtiden og fortsatt bidra til at den norske velferdsmodellen er sterkt finansiert, er i fellesskapets regi og i det hele tatt, som det står i meldingen, er «en næring for framtida».

Snorre Serigstad Valen (SV) [11:56:29]: Til å være et parti som visstnok ikke har noe gjennomslag i politikken, synes jeg at både Høyre og Fremskrittspartiet bruker oppsiktsvekkende mye tid på å snakke om SV. Jeg mistenker at det er fordi vi i aller høyeste grad setter vårt preg på politikken, og spesielt på de områdene som irriterer Høyre og Fremskrittspartiet, og at man f.eks. ikke åpner alle områdene som Høyre og Fremskrittspartiet måtte ønske, på tvers av faglige råd og miljøhensyn.

Jeg synes representanten Ropstad kler å sitere meg. Det gir innlegget hans bra innhold. Og det er jo de sakene han tar opp, som vi diskuterer i dag, og som vi bør diskutere også inn i framtiden. At oljesektoren skal stenges over natten, er det bare stråmennene som Høyre og Fremskrittspartiet konstruerer, som mener. Men at det kommer en tid da vi må produsere andre ting, er klart, og aller viktigst: På veien dit må utslippene fra sektoren gå ned. Man kan gjerne gjøre som Fremskrittspartiet og lene seg tilbake og bare si at slik må det være, det finnes ingen måte å få til dette på, men jeg mener at statsråd Borten Moe var forbilledlig tydelig, både med hensyn til at målsettingen i klimaforliket om to tredjedels kutt innenlands står fast, og at et viktig tiltak framover vil være elektrifisering.

Det er en fordel i disse debattene, spesielt fordi energipolitikk er vanskelig og komplisert, å forholde seg til fakta.

Aller først, når det kommer til meningsmålinger: Der er representanten Skumsvoll unøyaktig. Det er slik at det er et stabilt flertall mot oljeboring i Lofoten og Vesterålen i områdene i nord. Det har også A-pressen nylig slått fast – 49 pst. av befolkningen er imot, 37 pst. er for. Men hvis representanten Skumsvoll har nyere og bedre kilder, kan han presentere dem.

Når representanten Grimstad sier at det er en illusjon at det er fornybar energi som skal gi verdens fattige elektrisitet, så er ikke det en illusjon i det hele tatt. Tvert imot legger Det internasjonale energibyrået til grunn at 70 pst. av energien som vil gi alle verdens mennesker elektrisitet, vil være fornybar, og litt over en tredjedel vil være fossil.

Til slutt – en faktating til før jeg tegner meg til enda et innlegg, men dette er litt viktig: Det er en merknad fra Fremskrittspartiet hvor partiet mistolker både rapporten de refererer til når det gjelder menneskeskapte klimaendringer, og FNs klimapanel. De bruker en rapport fra universitetet i Oregon som sannhetsvitne for at det er uenighet om FNs klimapanels konklusjoner. Det er feil.

Denne rapporten skal være med og legge grunnlaget for FNs klimapanel's neste rapport, og konklusjonen i rapporten som representanten Amundsen viser til, både i dag og i statsbudsjettdebatten, ligger godt innenfor rammene av det FNs klimapanel har sagt er mulige konsekvenser av menneskeskapte klimaendringer.

Kari Henriksen (A) [11:59:34]: I en tid der andre land har utfordringer når det gjelder å opprettholde tilstrekkelig verdiskaping, er Norge og Sørlandet annerledeslandet. Samarbeidet mellom politikere og fagorganisasjoner lokalt og sentralt, industrieiere og staten, bidro til at mange bedrifter slapp nedleggelse og nedbemanning i Agder. Sørlandet har stolte tradisjoner knyttet til virksomhet på sjøen, noe som er videreført i landbasert næringsvirksomhet, innen skipsverft, prosessindustri og olje- og gassleverandørindustri, som NODE- og Eyde-klyngene som rekrutterer ingeniører og fagarbeidere i høyt tempo.

Den 14. desember fikk jeg følgende gladmelding fra Kai Rune Heggland, Plant manager på Alcoa, Lista:

«I dag kl 09.08 startet jeg Karbotermisk reaktor i en ny og unik forsøksstasjon og forskningscenter her på aluminiumsverket på Lista, nøyaktig 100 år etter at Roald Amundsen som det første mennesket på Jorden og en Normann, nådde Sydpolen! Dette har nok en gang vist at det finnes en sum av kompetanse og ressurser i distriktet og i Agder som virkelig kan sette prosess industrien på verdenskartet og vise vei videre for løsninger som har fremtiden for seg.»

Jeg er veldig glad for petroleumsmeldingen og det fokuset den har på de allerede etablerte oljefeltene bl.a. i Nordsjøen, og at meldingen omhandler de ringvirkninger som den oljebaserte industrien får for det sivile samfunn og annen næringsvirksomhet på land. I Agder går mye bra, men fylket er kontrastfylt. Jeg viser til en artikkel i dagens Fædrelandsvennen, der forsker Helge Røed kobler uførhet mot manglende jobbmarked: Uførhet handler ikke om latskap, men om manglende tilgang på jobb, og Lister-regionen kjemper for vekst og utvikling. Vest-Agder Arbeiderparti og jeg er ikke tilfreds med at regionen ikke er nevnt i meldingen. Farsund og Lister-området ønsker å være en viktig region for å ta større del i de ringvirkningene oljebasert næring får på land. Området har hatt nedgang i mange industriarbeidsplasser, og Vest-Agder Arbeiderparti vil jobbe iherdig for at Lundevågen i Farsund igjen kan bli base for framtidige logistikkoperasjoner knyttet til virksomhet på Ekofiskfeltet. Det er viktig for utviklingen i hele regionen og oppfyller målet om å legge til rette for lønnsom produksjon av olje og gass, som kan gi grunnlag for lønnsomme og attraktive arbeidsplasser på fastlandet. Denne målsettingen slutter jeg meg helt til. Det vil være et viktig bidrag for framtidig sysselsetting og levekårsvekst i regionen.

Jeg ser derfor fram til at Lister-regionen blir arena for sysselsetting, ringvirkning og forsyning knyttet til oljevirksomhet i det videre samarbeidet med å realisere innholdet i petroleumsmeldingen og den praktiske forvaltningen av vår felles ressurs. Lister-landet er også mulighetslandet når det gjelder oljebasert virksomhet.

Ketil Solvik-Olsen (FrP) [12:02:45]: Dette er en god oljemelding. Det hadde jeg ikke trodd med bakgrunn i alle de debattene vi har hatt fram til denne oljemeldingen ble framlagt. Men da den først kom, skal regjeringen få ros for det.

Denne regjeringen har snudd i veldig mange av de standpunktene som enkelte har forsøkt å jobbe for i regjeringen, og det er bra. De har lagt seg på en linje som Fremskrittspartiet er godt fornøyd med. Vi skal huske at den forrige olje- og energiministeren mente at stortingsmeldinger var bare papirarbeid og unødvendig byråkrati. Nå ser vi at de skryter av den oljemeldingen de har lagt fram. Det viser jo at de har hatt feil strategi før.

Olje- og gassnæringen er svært viktig for vårt land, men hadde de rød-grønne fått styre i 1970-årene, hadde nok ikke den næringen vært slik vi ser den i dag. Nå ser vi konturene av å kunne legge god politikk igjen. Før oljemeldingen ble framlagt, var det mange motstridende standpunkter i regjeringen. Dette skulle være en avviklingsmelding, kom det fra SV. En mente TFO var udemokratisk, en skulle styre ungdom vekk fra petroleumsrelatert utdanning, og en skulle satse mindre på forskning. Alt dette har SV tapt på, og det er jeg veldig glad for. Jeg er også glad for at seirene SV fikk i forvaltningsplanen fra 2006, har regjeringen glatt omgjort i den forvaltningsplanen som ble lagt fram og behandlet tidligere i år. Jeg er sikker på at når det gjelder Lofoten-saken, vinner også Fremskrittspartiet den saken så fort det blir et regjeringsskifte.

Det er litt spesielt å høre denne debatten, når enkelte hevder at dette er grei skuring også i regjeringen. Det er ikke tvil om at SV i fjor sa at gass ikke var bra for klimapolitikken, mens dagens olje- og energiminister sier at norsk gass hjelper EU med klimamålene. Det er veldig bra. Jeg er enig med dagens energiminister. Det er også veldig bra at dagens energiminister ikke følger opp den politikken som han ble innvalgt på når det gjelder partiprogram, ei heller den politikken Senterpartiet førte i opposisjon. I 2002 sa SV og Senterpartiet at den beste form for klimapolitikk var ressursparing når det gjaldt oljeressursene. Det er ikke den som ligger til grunn i oljemeldingen, og det er jeg glad for.

Det er også verdt å merke seg at SV i denne debatten mener at CO₂-rensing er bra, for da kan en få CO₂-injeksjoner og dermed økt oljeutvinning, mens de hadde det stikk motsatte standpunktet da man diskuterte muligheten for et gasskraftverk med CO₂-rensing på Melkøya i debatten i Stortinget i 2002.

Så det er mye bra i riktig retning. Fremskrittspartiet ser at når vi fører en debatt, så vinner vi til slutt, selv om jeg tror at det er mange i Høyre og i Arbeiderpartiet som føler at det også er deres standpunkt som får gjennomslag. Det fine med denne debatten er at vi har et reelt storting bak oss nå for første gang. Alltid før har SV og Senterpartiet stått som opposisjonelle til den oljepolitikken som har blitt ført i Stortinget. Nå står de også inne, og det gjør at det nå blir en mye tryggere framdrift.

Så til klimapolitikken: Det er Snorre Serigstad Valen som leser merknaden fra Fremskrittspartiet som et argument mot at CO₂ er et problem. Det er ikke slik ment

fra Fremskrittspartiet. Vi mente å vise at det er forskjell i synspunkt på omfanget av klimaendringer, og ikke om CO₂ betyr noe.

Erling Sande (Sp) [12:06:01]: Eg registrerer med glede at Framstegspartiet utmerkjer seg i denne debatten med å bruke mest tid på ordet «klima» og å snakke om klimaproblematikk. Det er også ei ny utvikling i denne salen, sjølv om vinklinga ikkje alltid er slik at vi i Senterpartiet kan stille oss bak.

Når eg tok ordet no, var det for å kommentere nokre moment som eg ikkje rakk å omtale i hovudinnlegget mitt. Eg var i ferd med å gje ros til statsråden og regjeringa då varsellampa – hadde eg nær sagt – begynte å lyse fordi tida var ute. Det handlar om lokale ringverknader. Det er viktig for oss i Senterpartiet å lyfte fram at denne meldinga ber bod om tydelege krav til selskap som opererer på sokkelen, fordi dei gjennom plan for utbygging og drift skal både i forkant og i etterkant vise dei ringverknadene som den aktiviteten som går offshore, gjev til lokalsamfunna. Det er ei tydeleggjering av det målet som regjeringa har om at petroleumsaktiviteten skal gje ringverknader på land.

Ei slik målsetjing stiller òg krav til næringslivet, altså næringslivet lokalt må då vise og sikre at ein har dei nødvendige kvalifikasjonane som gjeld kompetanse og kapasitet.

Det har næringslivet langs kysten gjentekne gonger vist at ein har, i høgste grad, og ofte er det då anbudsutforming og prekvalifisering som er nøkkelen for at lokale verksemder kan delta i denne utviklinga. Det er viktig at både selskapa og styresmaktene legg til rette for at så kan skje, slik at lokale selskap kan vere med i konkurransen. Så må dei jo då kunne konkurrere på kommersielt grunnlag.

Oljevernberedskapen har vore eit tema her, og det er noko som vi i Senterpartiet òg er opptekne av. Det handlar om tryggleiken for dei som bur og driv næring langs kysten vår. Eg skal ikkje gjenta alt som er sagt, berre understreke representanten Skumsvoll sitt poeng, om slepebåtberedskapen, som er eit svært viktig og kanskje av og til eit avgjerande moment dersom ulykka skulle vere ute. Det at vi i aukande grad får petroleumsverksemd i område med tøffare klima, gjer dette endå viktigare.

Til slutt er det viktig å peike på at leverandørindustrien er ei solskinshistorie. Han er fornybar. Medan dei andre ressursane er avgrensa, er den kunnskapen som er bygd opp i denne industrien, fornybar, og han vil kunne spele ei viktig rolle i overgangen frå det fossile til det fornybare energisamfunnet og såleis bety mykje for oss òg i åra som kjem.

Øyvind Håbrekke (KrF) [12:09:24]: Det er mange forhold man kunne ha kommet inn på når man skal kommentere en så omfattende melding på et så omfattende område. Jeg vil konsentrere meg om å komme inn på noen av premissene for resonnementene som føres, spesielt med hensyn til klima, som fortjener mer oppmerksomhet.

Statsråden sier i replikkrunderen at han og regjeringen står ved klimaforliket og målene om nasjonale kutt. Det

virker som om han da tar betydelig avstand fra sin statssekretær som har problematisert hvorvidt man bør bry seg om de nasjonale målene. Problemet er at konsekvensen blir akkurat den samme når man legger fram en melding på et så viktig område – åtte år før disse målene skal være oppfylt – uten at man viser hva man har tenkt å foreta seg.

Jeg vil kort kommentere noen av momentene som viser hvorfor det er feil å bruke kvotesystemet som et argument mot nasjonale tiltak. Det er feil reelt sett, og det er også feil ut fra den økonomiske teorien som kvotesystemene bygger på. Et velfungerende kvotesystem forutsetter, for at man skal få riktig pris, at alle er inkludert. Siden det europeiske kvotesystemet ikke har med seg mange av våre konkurrenter utenfor Europa, vil man heller aldri kunne skru opp virkemidlene, eller taket lavt nok, til at prisen blir riktig. Tilsvarende forutsetter et velfungerende kvotesystem at det taket man setter på utslippene, er det endelige utslippsmålet. Så lenge man opererer med femårsperioder, vil aldri heller systemet fungere riktig etter hensikten. Hvis vi ikke tar hensyn til det, kan vi dermed ta beslutninger i dag som gjør at vi skaper en høyere terskel for oss selv når vi i framtiden skal sette tak for nye kvotesystem i nye perioder.

Sist, men ikke minst, var det faktisk sann at Klimakonvensjonen og Kyotoprotokollen forpliktet hvert enkelt land til å gjøre noe med sine egne utslipp.

Ja, statsråden har rett i at vi produserer veldig rent i forhold til veldig mange andre land i verden. Utfordringen er at nesten alle andre oljeproduserende land sier akkurat det samme. Det er mange som produserer mye skitnere enn oss. Det er mange flere skitne energikilder enn det vi produserer, og derfor er det ikke vi som skal slutte, det er noen andre. Resonnementet henger ikke helt sammen.

Kristelig Folkeparti tar ikke til orde for radikale endringer i utvinningstempo eller satsingen på sokkelen. Poenget er at debatten må bli mye mer nyansert.

Elisabeth Aspaker (H) [12:12:43]: Høyre har utålmodig ventet på petroleumsmeldingen. Denne næringen har større betydning enn noen annen næring har for utviklingen av Norge.

Like viktig som olje- og gassnæringen, er den omfattende leverandørindustrien som har vokst fram i kjølvannet av denne næringen, og som representerer en betydelig eksportverdi.

Næringens betydning for vekst og velferd for nye generasjoner er udiskutabel. Det betyr at vi må holde fremdrift i arbeidet for konsekvensutredning og leteboring i nye, lovende områder, men den må være underlagt vilkår som gjør at vi ikke går på akkord med helse, miljø og sikkerhet.

Erfaringene fra fire tiår med lete- og produksjonsvirksomhet i norske havområder har vist at næringen har hatt evne til å tilpasse seg stadig nye krav til helse, sikkerhet og miljø.

Suksesshistoriene til norsk leverandørindustri er mange, og kompetansemiljøene i Norge besitter nøkkelkompetanse i verdenstoppen. Slik kan vi utvikle næringen videre, hente ut mer av allerede påviste ressurser og påvise enda uoppdagede ressurser.

Samtidig opplever vi nye fremskritt som kan gjøre petroleumsnæringen mer miljøvennlig. Vår evne til å forebygge og bekjempe oljeutslipp er uhyre viktig når virksomheten kommer nærmere land og beveger seg stadig lenger mot nord. Ved ulykken i Mexicogolfen vet vi at norsk og nordnorsk ekspertise og utstyr viste seg svært effektivt og verdensledende på sitt felt.

Høyre vil ta hele norsk sokkel i bruk og mener tiden er inne for å få avdekket om det finnes drivverdige ressurser også utenfor Lofoten, Vesterålen og Troms II. Fra Høyres side vil vi likevel understreke at dersom det gjøres funn, må det gjøres nye vurderinger om hvordan disse ressursene kan hentes opp til fellesskapets beste på en miljømessig forsvarlig måte.

Denne meldingen har fått tittelen «En næring for framtida – om petroleumsvirksomheten» og må bety at det skal skapes større ringvirkninger også i nord. I et nordområdeperspektiv vil samlokalisering av nye driftsorganisasjoner til eksisterende driftsmiljø for Norne ved Statoils Harstad-kontor være et viktig steg for å styrke oljemiljøet i Nord-Norge. Samtidig må landsdelens oljemiljøer også tillegges innkjøpsbeslutninger for å skape større nærhet til nordnorsk næringsliv som posisjonerer seg for å bli leverandører, og det må legges til rette for større ringvirkninger på denne måten. Og så må staten gå foran med et godt eksempel ved å skape ringvirkninger, ved å styrke Oljedirektoratet og bidra til tilstedeværelse også av Petroleumstilsynet i Harstad, der Oljedirektoratet i dag har en avdeling.

Det er vel kjent at Nord-Norge mister mange av sine talentfulle ungdommer fordi de spennende jobbene fortrinnsvis finnes andre plasser. Opptrapping av olje- og gassvirksomhet i nord, både til havs og på land, vil være ett viktig bidrag for å snu denne trenden.

Eirin Sund (A) [12:15:52]: Nå er ikke debatten slutt, så jeg skal ikke påta meg rollen å konkludere med noe som helst, men jeg synes uansett at det har vært en god debatt som har vist at det i all hovedsak er bred enighet om meldingen. Men det er et par ting som jeg ønsker å kommentere.

Innledningsvis i debatten ble det laget et poeng av at regjeringspartiene hadde korte merknader i meldingen, og at det liksom skulle indikere en eller annen form for intern uenighet mellom regjeringspartiene. Da synes jeg det er viktig bare å påpeke og slå fast at den politikken som ligger i meldingen, er den politikken som også de rød-grønne partiene i Stortinget står bak. Vi er jo veldig enig med regjeringen i meldingen og opplever at vi finner igjen vår politikk. Når en melding blir laget, er det heller ikke unaturlig at den blir laget i nært samarbeid med de rød-grønne partiene på Stortinget, som gjør at vi har en rød-grønn regjering. Så det er ikke en intern uenighet, men det er en samling om politikken.

I debatten er det flere som har nevnt, og bl.a. jeg i mitt eget innlegg, at det er bra at ulike miljøer i nord har gått i sammen om å ha en formening om et senter for petroleumsvirksomhet i arktiske strøk. Representanten Rommetveit viser også til miljøer i Bergen som er sterke på økt utvinning. Jeg tenker at det kan være til etterfølgel-

se at man sørpå gjør som man har gjort nordpå, at gode krefter går sammen og synliggjør at det er et ønske om dette – kanskje ikke hvor, men at en har kunnskapen der, for å si det sånn. Jeg er så redd for at vi lager dette til et kretsmesterskap, for jeg vil si at det er et nasjonalt mesterskap, og utover det, til og med et internasjonalt mesterskap, slik at vi iallfall klarer å holde de tankene i hodet samtidig.

Så må jeg bare kommentere det som gjelder Lofoten og Vesterålen. Høyre og Fremskrittspartiet har her i salen i dag prøvd å pirke borti både SV og andre, eller Arbeiderpartiet for den saks skyld, for at en ikke har gått langt nok. Men det var jo ingen som gikk til valg i 2009, som ikke visste hva SV og Senterpartiet mente om Lofoten og Vesterålen. Jeg synes statsråden svarer veldig bra når han påpeker at hva en skal mene om Lofoten og Vesterålen etter 2013, også er avhengig av hva de ulike partiene gjør i sine programdebatter. Men jeg klarer ikke dy meg for å påpeke at det i opposisjonen heller ikke er en rørende enighet om Lofoten og Vesterålen. Slik jeg iallfall har oppfattet det, vil Høyre og Fremskrittspartiet åpne opp uansett, mens Kristelig Folkeparti og Venstre ikke ønsker det. Så når de prøver å lage det til at opposisjonen ønsker noe samstemmig, som de mener vi ikke gjør, vil jeg bare påpeke at det ikke er riktig.

Alf Egil Holmelid (SV) [12:19:07]: Eg merka meg at representanten Solvik-Olsen sa noko sånt som at når vi får eit regjeringsskifte, skal vi også få opna Lofoten og Vesterålen. Eg reknar med at også Kristeleg Folkeparti og Venstre merka seg den utsegna frå representanten Solvik-Olsen.

Så har det vore mykje snakk om gass her i dag. Då trur eg det er nyttig å minne om at det er stor forskjell på gass til erstatning for kol i EU og gass til erstatning for vasskraft i Noreg. Men så er det sånn at dersom EU får suksess med satsinga på klimatiltak, vil det vere ein avgrensa periode der det er stor omsetnad av gass i Europa – lat oss seie at det i 2050 vil vere mindre behov for gass i Europa. Derfor er det veldig viktig at vi bruker den styrken vi har i dag, med våre oljeressursar og våre teknologiske ressursar knytte til olje, til å utvikle eit meir mangfaldig næringsliv.

Som medlem av næringskomiteen brukte eg hovudinnlegget mitt i budsjettdebatten til å peike på at vi er i ferd med å få eit todelt næringsliv i Noreg. Vi har den oljerelevante aktiviteten som blomstrar. I den sektoren har ein problem med å få tak i kompetente folk. Ein importerer ingeniørar og teknologar frå heile verda og pressar opp lønsnivået. Så har vi resten av industrien og ein del av den landbaserte aktiviteten som slit med kostnadsnivået. Det er ikkje tvil om at oljeaktiviteten betyr meir for kostnadsnivået i Noreg enn handlingsregelen og skattenivået til saman. Derfor er det riktig at vi er på vakt mot å få eit einsidig næringsliv, sånn at vi etter oljealderen sit igjen med eit dårleg næringsliv. Ein av dei konkrete tinga vi kan gjere, er å bruke dagens teknologi til å utvikle nye næringar innanfor eit område der dagens teknologi er relevant. Eitt konkret eksempel på kva vi kan gjere, er å

satse tungt på elektrifisering av sokkelen. Dersom ein satsar tungt på elektrifisering av sokkelen, bruker vi dagens offshorekompetanse, samtidig legg vi til rette for at eit «nordsjø-grid» også kan brukast til havvind. Då byggjer vi brua over til fornybarsamfunnet med dagens teknologi. Dersom vi ikkje begynner på det i dag, kjem vi til å ha eit avindustrialisert Noreg når oljealderen går mot hell. Det kjem før eller seinare – om det er i 2050 eller 2060. Men eg som har jobba i industrien i 40 år, veit at det ikkje er lang tid.

Kjell Ingolf Ropstad (KrF) [12:22:15]: Jeg kunne ha skrevet under på mye av det som representanten Alf Egil Holmelid sa i innlegget før meg, for i likhet med Snorre Serigstad Valen trekker han opp noen perspektiver som jeg mener er nyttig å ha i denne debatten. Representanten Serigstad Valen var inne på at denne saken, denne meldingen og denne debatten i dag må ses i sammenheng med klimamålene. Det er jeg helt enig i. Samtidig sa representanten Serigstad Valen at på veien mot det samfunn – og også representanten Holmelid brukte tid på det, i alle fall i siste del – som vil være i etterkant av oljeutvinningen, når den går ned og kanskje blir avsluttet, må utslippene ned. Jeg må samtidig si at det får meg til å stille spørsmål ved om SV er et slags seminarparti, der man går og snakker om hva som er viktig for dem, men når de vedtar politikken, er det andre føringer som legges. For hvorfor støtter ikke SV Kristelig Folkeparti i innstillingen, der vi skriver om hvor viktig det er med petroleumsfrie soner i Lofoten og Vesterålen? I tilknytning til det kan jeg si til representanten Holmelid at når det blir regjeringsskifte, skal vi sikre at Lofoten og Vesterålen blir petroleumsfrie områder.

Hvordan kan regjeringen, med SV, gå inn for at med meldingen som vedtas i Stortinget i dag, øker utslippene med 23 pst., ifølge Oljedirektoratet – det tilsvarer omtrent 3 millioner tonn – når vi i klimaforliket sier at denne sektoren skal kutte utslippene med mellom 3 millioner og 5 millioner tonn? Hvordan kan SV gå inn for å utvide TFO-ordningen? Da den ble vedtatt, var det en annen type ordning enn det man ser i dag. Siden 2003 er det blitt gitt 324 utvinningstillatelser gjennom TFO-ordningen – en tredjedel av tillatelsene som er gitt, er altså gitt gjennom TFO. Det var meningen at det skulle være begrensede, små, eksisterende og modne områder det skulle gis tillatelser i, men nå ser man at den er blitt mye mer utvidet, og regjeringen går inn for å utvide den mer. Dette kan egentlig legges på linje med de ordinære konsesjonsrundene. Dette er feil vei å gå.

Det burde i alle fall ringe en klokke når Fremskrittspartiet roser meldingen så kraftig som de gjør. Da vil jeg gjenta spørsmålet: Hvordan kan man framstille dette på én måte i spaltene i Dagbladet eller på seminarer, og så vedta en annen politikk i Stortinget. Politikken vedtas i Stortinget, ikke i Dagbladets spalter. Derfor må jeg si at jeg er bekymret med tanke på klimameldingen som kommer, for jeg har en følelse av at regjeringen forholder seg til klimaforliket på samme måte som Canada forholder seg til Kyoto-avtalen.

Statsråd Ola Borten Moe [12:25:27]: Det nærmer seg vel slutten på debatten. Jeg har lyst til å takke Stortinget for det jeg opplever er en god debatt, der det har vært stor samling rundt viktige spørsmål. Det gjør at jeg synes siste innlegg kommer i et litt merkelig lys. Det er jo ikke sånn at Kristelig Folkeparti har en fundamentalt annen tilnærming til norsk olje- og gasspolitikk enn det regjeringen har, selv om man veldig fort kan få inntrykk av det da man hørte siste taler. Man er enig i 99,5 pst., og så får man diskutere det lille garnityret på toppen, men at det fortjener så store ord som det her ble til ære, er jeg ikke enig i.

Så kan jeg heller ikke dy meg for å komme med noen bemerkninger til representanten Solvik-Olsen, som kom innom salen her i sted. Det første han sa, var at vi alle sammen skulle være glad for at det ikke var de rød-grønne som styrte på 1970-tallet. Faktum er jo at det var vi som styrte på 1970-tallet. Hvis ikke Arbeiderpartiet satt i regjering, så satt Senterpartiet i regjering. Det eneste partiet som ikke satt i regjering, var Fremskrittspartiet. Fremskrittspartiet og Hagen kjempet på 1970-tallet en stor kamp for å selge unna norske petroleumsforekomster. Faktum er at hadde Hagen og Fremskrittspartiet lyktes med sin politikk på 1970-tallet, ville fundamentet for den norske velferdsstaten og for norsk industri vært helt annerledes i dag enn det det framstår som. Det kunne vært hyggelig om Solvik-Olsen hadde tatt en grad av selvkritikk på det.

Så er det også sånn at ressursparing alltid har vært en del av norsk olje- og gassdebatt. Det tror jeg det også kommer til å være framover. Vi har hatt egne tempoutvalg som har vurdert dette i historisk tid. Det har bestandig vært sånn at man har gått skrittvis fram, i tråd med både det som har vært kapasiteten i økonomien, i det som har vært funnene, og det som har vært tilgjengelig teknologi for å utnytte ressursene. Det er en tradisjon jeg veldig sterkt mener må fortsette, og med det håper jeg veldig at uenigheten ikke er større enn det Solvik-Olsen prøver å framstille det som. Det var altså en helt annen situasjon på slutten av 1990-tallet og på begynnelsen av 2000-tallet. Vi nærmer oss en «peak» i oljeproduksjonen – den har gått ned fra drøye 3 millioner fat i 2002–2003 til under 2 millioner fat i dag. Det er klart at det stiller politikken overfor helt andre utfordringer. Oljeprisen er som kjent helt annerledes i dag enn den var den gangen. Det betyr at det som var riktig i 2000, ikke nødvendigvis trenger å være riktig i dag.

Senterpartiet har lang tradisjon for å prege norsk olje- og gasspolitikk. Det har vi gjort i denne regjeringen, det har Marit Arnstad gjort, det har Eivind Reiten gjort, det har Reidar Due gjort, og det har regjeringen Borten gjort. Det kommer Senterpartiet til å fortsette med også i framtiden.

Oskar J. Grimstad (FrP) [12:28:42]: Senterpartiets representant var i sitt innlegg inne på at Framstegspartiet brukte betydeleg taletid på klimaspørsmålet. Eg må seie at eg kjenner meg ikkje heilt igjen i den beskrivinga. Eg forstår godt at Senterpartiet ikkje er like oppteke av å snakke om det. Er det ikkje slik at allereie i 1989 hadde Senterpartiet ei målsetjing om å halvere utsleppa? Med ei slik

målsetjing forstår eg godt at Senterpartiet ikkje vil snakke om klimaspørsmålet.

Så til statsråd Borten Moe, som seier at Framstegspartiet på 1970-talet ville selje store delar av petroleumsforekomstane. Med ei skattlegging på 78 pst. av det som blei selt, er det differansen her ein eventuelt hadde tapt. Det er ikkje slik ein får inntrykk av, at ein hadde selt vekk heile oljeformua.

Så til Sosialistisk Venstreparti, som i dag har fått nemninga «seminarparti». Ein kan godt få det inntrykket så lenge ein registrerer at SV i kronikkar i Dagbladet og andre plassar kjem med innlegg der dei forfektar ein heilt annan politikk enn den regjeringa, som dei er del av, står for. Når representanten Alf Egil Holmelid beskriv eit todelt næringsliv, beskriv han eit næringsliv som gjer det veldig godt, og eit næringsliv som ikkje gjer det fullt så godt, og så er han faktisk oppteken av å leggje ned det mest profitable. Det er så ein nesten ikkje skulle kunne tru det!

Men eg er glad for at eg kan fortelje solskinshistorier frå vestlandskysten og eit lite samfunn som Herøy kommune i Fosnavågen, der ein i ein liten kommune med 4 000–5 000 innbyggjarar i sentrum faktisk har åtte skipsreiarlag som gir arbeidsplassar til folk over heile landet – mange tusen arbeidsplassar i desse åtte reiarlaga. Det hadde ikkje vi fått til med SVs politikk.

Så heilt til slutt: Representanten Serigstad Valen seier at statsråd Borten Moe er mønsterverdig tydeleg i sin retorikk for regjeringa. Er det SVs støtte til oljesandutvikling han tenkjer på?

Ketil Solvik-Olsen (FrP) [12:31:27]: Jeg synes Fremskrittspartiet har vært veldig sjenerøs med rosen til mange rød-grønne politikere her i dag, og jeg forstår derfor ikke den surmagede kritikken vi får tilbake.

Statsråden har tidligere vært veldig opptatt av at vi skal ha en realistisk debatt når vi diskuterer energi- og miljøspørsmål. Ja, da bør en også være realistisk med hensyn til hva som er problemet i egen regjeringspolitikk, for det er ikke sånn at den politiske debatten har oppstått i dag; vi har seks-sju års erfaring med hva rød-grønne politikere sier i media. Når en påstår at det er en rød-grønn enighet om 99,5 pst. av regjeringens olje- og energipolitikk, er en så vant med å bære sprikende staur at en har sluttet å telle alle dem som melder seg ut av partiene i protest mot det en holder på med.

Jeg konstaterer at SV har hatt en helt annen tilnærming, men at de nå står bak stortingsflertallets syn på at olje- og gassnæringen er viktig for Norge også i framtiden, og at vi skal utvinne mer olje og gass, få flere nye felt og mer forskning, – flere som studerer dette. Det er kjempebra. Da skal ikke jeg diskutere det så mye mer.

Når det gjelder 1970-tallet, er det noen her som har noen dogmer som de prøver å dytte på andre, f.eks. den om at Fremskrittspartiet ville selge unna, nærmest gi bort, alle oljeressursene. Det som er saken, er at da Statfjordefeltet ble vedtatt utbygd i 1976, sa Carl I. Hagen at i et land som har stor statsgjeld, bør staten ta risikoen ved å finansiere Statoil, eller skal vi heller la utenlandske selskaper ta kostnaden med å bygge ut feltet. Vi forbeholdt

oss fortsatt retten til SDØE-andeler og fortsatt retten til å skattlegge dette på helt vanlig måte. Så der er poenget: Det gjaldt dette ene feltet, og Carl I. Hagen har flere ganger i ettertid sagt at han er glad for at han ble stemt ned på dette punktet. Jeg forstår ikke hvor mange ganger vi skal unnskyldte et standpunkt vi hadde i 1976, og som vi er enig i var galt, men som ikke betydde at du ga vekk alle ressursene. Du ga vekk det eventuelle utbyttet på dette ene prosjektet. Det er utbyttet for Statoil på Statfjordfeltet vi eventuelt hadde mistet. Så er spørsmålet hvordan vi hadde investert den kapitalen vi hadde fått ved å selge ut den eierandelen som Statoil var tiltenkt å ha, og som de har.

Derimot kunne en like godt snudd dette argumentet rundt og spurt: Hvor fornuftig hadde det vært hvis Arbeiderpartiet hadde fått flertall og gjennomført at en skulle gi bort oljeressurser for å bytte i Volvo-aksjer? Hadde det vært så mye mer fornuftig? Det må også Arbeiderpartiet ta med seg i denne greia.

Så til representanten Torve og representanten Arnesen: Hvis dere hører på ennå, kom opp og dokumenter påstandene deres i stedet for bare å komme med dritt fra talerstolen – det var vel uparlamentarisk, beklager, president.

Klimaforliket: Det er en misforståelse at det er et selvstendig mål at to tredjedeler skal kuttes i Norge. Det er ikke klimaforlikets innhold. Klimaforliket sier at vi tror vi kan kutte mellom 15 og 17 millioner tonn i Norge. Det vil i så fall bety at to tredjedels kutt blir gjort i Norge. Men hvis forutsetningene om 15–17 milliarder tonn ikke slår til, er det ingen binding til to tredjedeler. Det vet Borten Moe når han sier at han støtter forliket slik som det i dag er formulert, for det er ikke forpliktende.

Presidenten: Presidenten vil bemerke at representanten har helt rett i sin karakteristikk av begrepet han brukte. For øvrig skal innleggene rettes via presidenten til de representanter man ønsker å adressere.

Line Henriette Hjemdal (KrF) [12:34:58]: Kristelig Folkeparti ønsker å satse på økt utvinning av olje fra eksisterende felt. Vi ønsker å sikre god og ansvarlig forvaltning av ressursene som allerede er funnet, og vi ønsker videre å satse på leting og utvinning i nye felt, spesielt i nord, med unntak av spesielle sårbare og verdifulle områder.

Kristelig Folkeparti er kritisk til regjeringens utvidelse av TFO-ordningen, og vi opplever også at regjeringen i petroleumsmeldingen prøver å snike seg unna de forpliktelser som denne sektoren har når det gjelder den klimameldingen som ble lagt fram i forrige periode.

Jeg synes kanskje statsråd Ola Borten Moe slipper katta ut av sekken når han sier at Kristelig Folkeparti og salen ellers er enig om 99,5 pst. av meldingen. At klima har en 0,5 pst.-dimensjon i statsrådets argumentasjonsrekke, synes jeg er oppsiktsvekkende. For Kristelig Folkeparti er klima viktigere enn 0,5 pst. i forhold til petroleumsmeldingen, og det håper jeg å bli respektert for. Derfor er det for Kristelig Folkeparti viktig at eksisterende petroleumsinstallasjoner på norsk sokkel bør elektrifiseres med

utslippsfri kraft fra land der det kostnadmessig ligger til rette for det.

Vi mener også at alle nye utbygginger i hovedsak bør baseres på elektrisitet. Det forutsetter at vi har ny fornybar energi, og med forrige mandag i minne, da vi vedtok grønne sertifikater og også fornybardirektivet i Stortinget, ligger det til rette for økt produksjon av fornybar energi i Norge. Dette ønsker Kristelig Folkeparti å bruke bl.a. på å elektrifisere sokkelen. Derfor støtter Kristelig Folkeparti Venstres forslag som ligger på bordet i dag.

I denne debatten har vi snakket om at olje- og gasssektoren og våre ressurser derfra skal komme hele befolkningen til gode. Dette støtter Kristelig Folkeparti fullt og helt opp om. Vi er også opptatt av at det må være lokale ringvirkninger. Derfor stemte Kristelig Folkeparti imot en svekkelse av petroleumsloven som vi hadde til behandling i våres, fordi vi er redd for at den endringen som ble foretatt i petroleumsloven, innebærer en svekkelse når det gjelder lokale ringvirkninger, som Kristelig Folkeparti er opptatt av. Vi vet også at leverandørindustrien er svært god i verdensmålestokk. Denne må vi ta vare på, vi må legge til rette for den. Vi vet at den utøver mye godt arbeid rundt omkring i hele verden.

Så en liten visitt til representanten Oskar J. Grimstad, som sa noe slikt som at man ikke må la dommedagsprofetiene få lov til å feste seg. Dette er en påstand som Kristelig Folkeparti tar sterkt avstand fra, med tanke på klimadiskusjonen som da var oppe.

Presidenten: Snorre Serigstad Valen har hatt ordet to ganger tidligere og får ordet til en kort merknad, begrenset til 1 minutt.

Snorre Serigstad Valen (SV) [12:38:18]: Det var en interessant tirade fra representanten Ropstad med tanke på at Kristelig Folkeparti slutter seg til den samme petroleumsmeldingen. Når det gjelder utfordringen rundt Lofoten og Vesterålen, er det vel bare å si at SV er mer opptatt av å vinne den saken, som vi jo har gjort, enn av å skrive merknader om det etterpå i seminar med Kristelig Folkeparti.

Når det gjelder TFO, er det en interessant kritikk. En av de tingene jeg mener er veldig gledelig med petroleumsmeldingen, er at vi understreker behovet for åpenhet og forutsigbarhet og innfører åpen høring på TFO. Oljepolitikken er veldig mye mer gjennomsiktig og tilgjengelig nå enn da Kristelig Folkeparti hadde ansvar for sektoren. På den tiden var en av miljøbevegelsens kampsaker i det hele tatt å få vite hva som foregikk i tildelingsrundene. Først innførte SV, sammen med den rød-grønne regjeringen, åpen høring før tildeling av ordinære konsesjoner, nå gjør vi det også på modne områder. Det er bra for debatten, det er bra for miljøet, og det er noe Kristelig Folkeparti aldri prioriterte selv.

Alf Egil Holmelid (SV) [12:39:35]: Det har vore mykje dårleg hugs, for ikkje å seie sitatfusk her i salen i dag, og det beklagar eg. Representanten Grimstad påstod at eg ville avvike leverandørindustrien. Riktignok snakka

eg utan manus, men eg trur han skal leite lenge i utskrifta frå innlegget mitt om han skal finne at eg ville avvikle leverandørindustrien. Snarare sa eg at leverandørindustrien var ein veldig stor verdi for Noreg, fordi det der er så høg kompetanse at leverandørindustrien kan brukast til å byggje nye næringar som kunne byggje bru over til fornybarsamfunnet. Så å halde på med ein slik retorikk for å prøve å dytte på folk ei meining som dei etterpå kan hakke på, er ikkje denne salen verdig.

Så er det fleire her i dag som har snakka om at SV tidlegare har sagt at vi skal ha ei avviklingsmelding i staden for ei petroleumsmelding. Eg vil gjerne at dei dokumenterer kvar vi har sagt det.

Når det gjeld sitata som vi har trekt fram frå Framstegspartiet si historie, skal eg ikkje ta opp igjen Statfjord, men det blir jo sagt at ein har beklaga Statfjord, det skulle skattleggjast, og det var berre utanlandsk eigarskap. Men i 2004 foreslo Framstegspartiet dramatiske skattelettar for oljesektoren og for selskapa i Nordsjøen, og det er ikkje så langt tilbake at ein berre kan kimse av det.

Så har eg lyst til å leggje inn ein liten replikk til representanten Ropstad, som godta seg over at oljemeldinga som SV står bak, får ros av Framstegspartiet. Ja, eg synest Ropstad kan gle seg til at han skal samarbeide med Framstegspartiet i Stortinget, på same måten som dei verkeleg godtar seg saman med Framstegspartiet i Kristiansand i dag.

Presidenten: Siri A. Meling har hatt ordet to ganger tidligare og får ordet til en kort merknad, begrenset til 1 minutt.

Siri A. Meling (H) [12:41:34]: Jeg har lyst til å si at det er viktig å planlegge på lang sikt. Men når vi diskuterer industri etter oljealderen, når vi samtidig snakker om oljealder i et generasjonsperspektiv, er det slik at når det gjelder, jeg holdt på å si, å tenke på hva vi skal leve av etter oljen, da snakker vi om mange, mange tiår fram i tid, bare så det er sagt.

Men jeg ba om ordet fordi jeg har lyst til å uttrykke at jeg er glad for den samstemmigheten som er mellom opposisjonspartiene på Stortinget når det gjelder petroleumsmeldingen. Vi står sammen med de andre opposisjonspartiene i de fleste av forslagene som fremmes. Selv om vi i all hovedsak er enig i den petroleumsmeldingen som regjeringen har lagt frem, ønsker vi flere og mer konkrete tiltak for å oppnå den utviklingen vi ønsker, og jeg er glad for at opposisjonen står stort sett samlet rundt.

Per-Willy Amundsen (FrP) [12:42:43]: Da jeg hørte på representanten Holmelid, ble jeg minnet om den gamle, kjente merknaden: Har man dårlige argumenter, hever man røsten. Det er jo det man kommer med fra den kanten. Insinueringen og påstandene er direkte feil. For Fremskrittspartiet i 2004 var det marginale felt som ellers ikke ville blitt utviklet, vi snakket om skattelettelse på, så det blir helt feil historiefremstilling. Igjen, 1970-tallet begynner å bli en stund siden, og jeg mener vår representant Ketil Solvik-Olsen har gjort greit rede for det.

Så prøver den samme Holmelid å fremstille det som om petroleumsnæringen liksom stjeler arbeidskraft som vi trenger i annen type industri i Norge. Det er, med respekt å melde, å snu hele problemstillingen på hodet. Vi kan gjerne snakke om utdanning. Litt av utfordringen til det norske utdanningssystemet er at vi utdanner for få realister, vi utdanner for få teknologer. Det er et generelt problem, og det har ikke hjulpet at folk langt utpå venstresiden, eller ganske langt inn mot sentrum, har flydd rundt gjennom flere år og sagt at petroleumsnæringen er en solnedgangsnæring, noe som er direkte feil, og som denne petroleumsmeldingen handler om. Men man har altså skapt et inntrykk som har gjort at folk ikke har tatt den utdanningen som de burde ta, hvis de skulle være sikret jobb i fremtiden. Beskjeden fra dette storting må i hvert fall være at skal ungdommen ta utdanning og være sikret jobb i fremtiden, er altså realfagene, teknologifagene, ikke minst petroleumsrelaterte sådanne, absolutt veien å gå. Men SV og andre har altså bidratt til å underminere tilliten til den utdanningen.

Så til representanten Snorre Serigstad Valen fra SV: Det er ganske interessant å lytte til det han sier, men vi skjønner jo alle at det ikke stemmer. Det er komplett uforenlig det SV sier om klimakutt – om to tredjedeler innenlands – og det som er konsekvensen av denne petroleumsmeldingen. Det er mulig at SV tror på det selv, men det står altså ikke til troende.

SV har endret standpunkt på en rekke områder. SV har gått fra å mene at man skulle redusere utvinningstempoet, og at det var god klimapolitikk, til i dag å stille seg bak denne petroleumsmeldingen, som handler om det motsatte. SV var i sin tid også imot pilotanlegg for CO₂-rensing på Snøhvit, i dag høres det ut som om man mener noe annet.

Hvis man skal gå gjennom historien, har i hvert fall SV veldig lite å vise til når det gjelder troverdighet i sammenhengen mellom petroleumpolitikken på den ene siden og klimapolitikken på den andre siden.

Henning Skumsvoll (FrP) [12:46:03]: Jeg vil også rette oppmerksomheten mot SVs politikk på dette feltet. Det er innlysende at SV må snakke med to stemmer, én i den rød-grønne regjeringen, og én i denne sal. Hvorvidt TV 2s undersøkelse i Lofoten er mindre eller mer troverdig enn A-pressens undersøkelse, vites ikke; det vil vi heller ikke få greie på.

Når representanten Serigstad Valen sier at Fremskrittspartiet ønsker tut og kjør i olje- og gassutvinningen, hadde det jo vært interessant å høre mer om det, men nå har representanten brukt opp sin taletid.

At det stilles spørsmål ved SVs olje- og gasspolitikk, er ikke rart. Daværende finansminister Kristin Halvorsen sa i forrige stortingsperiode at først hadde vi vannkraft i Norge, så fikk vi olje og gass, og nå var vi klare til å gå inn i vind- og solenergitiden.

Det er nok dette som egentlig er SVs reelle politikk i dag også: å redusere olje- og gassutvinning. Men det er jo ingen tanke fra SV om hvordan dette skal gjøres. I dag er fornybardelen fra vindkraft og sol ubetydelig, og vi er,

som meldingen sier, nødt til å ha stor produksjon av olje og gass i lang tid fremover. SVs holdning på dette punktet er stikk i strid med IEAs ønske om at Norge skal produsere så mye olje og gass som mulig fram til minst 2030.

Til representanten Holmelid vil jeg si at vi ikke ønsker å erstatte vannkraft med gasskraft, men vi ønsker at vi i Norge skal få anledning til å bruke gasskraft for å utvikle industrien vår – som resten av verden kan gjøre. Vi er jo i Norge veldig stolte av at vi selger gass til mange land, og at de bruker det til industrireising osv. Men i dette landet, hvor vi har en veldig stor andel fornybar vannkraft, skal vi ikke gjøre det.

Fremskrittspartiet ønsker å bygge ut mer vannkraft. Det vil ikke SV gjøre. De er redd for konsekvensene av det. Fremskrittspartiet ønsker faktisk å gå inn i alle vernede vassdrag og se om en ikke kan utnytte en stor del av energien der, i hvert fall betydelig energi, til mer fornybar vannkraft. Det virker som om SV ikke tror at vannkraft er fornybar, men at det må være vind eller sol.

Presidenten: Representanten Kjell Ingolf Ropstad har hatt ordet to ganger tidligere og får ordet til en kort merknad, begrenset til 1 minutt.

Kjell Ingolf Ropstad (KrF) [12:48:57]: Den såkalte tiraden min kom på bakgrunn av at jeg mener at Norge, som har hatt så store inntekter på petroleum, sitter med et ekstra ansvar for å finne løsninger på klimakrisen og finne teknologiske løsninger for framtiden.

Dette er ikke små spørsmål, som statsråden snakker om, dette er store spørsmål. Hvis CO₂-utslippene, hvis utvinningstempoet og hvis vern av sårbare områder for Borten Moe kun tilsvarer 0,5 pst. av oljepolitikken, skjønner jeg hvorfor det går som det går.

Denne meldingen legger opp til et klart brudd med klimaforliket, sånn jeg ser det, og Kristelig Folkeparti er det eneste partiet som i innstillingen påpeker dette.

Når det gjelder TFO, er det tydelig for meg at SV vil ha åpenhet om at de øker utvinningstempoet, mens de sier at de vil redusere det. Ja, da kan en i alle fall enkelt se at de dobbeltkommuniserer.

Øyvind Håbrekke (KrF) [12:50:09]: Det har vært mange bemerkninger og kommentarer gjennom debatten knyttet til hvilken grad av enighet som foreligger i innstillingen. Da vil jeg bare si at det er stor enighet om store deler av politikken knyttet til den videre utviklingen av petroleumssektoren. Det viser også innstillingen. Men så har Kristelig Folkeparti markert en tydelig avstand ikke minst på ett bestemt punkt, nemlig når det gjelder sammenhengen mellom klimamålene våre og petroleumpolitikken. Og det er ikke noe uvesentlig punkt, det er ikke 0,5 pst. av meldingens innhold, men det er et vesentlig premiss for utviklingen av hele sektoren i lang tid framover. Det har rett og slett med i hvilken grad vi forplikter oss på våre egne mål, og hvor viktig klimapolitikken er som premiss for alle samfunnssektorer i tiden framover.

Så vil jeg til representanten Serigstad Valen bemerke at den rød-grønne regjeringen fortjener ros for at man har

gjort mye positivt med hensyn til mer åpenhet omkring konsesjonsprosessene på sokkelen. Der har det skjedd mye bra under denne regjeringen. Men det skal også bemerkes at det er feil, som representanten Serigstad Valen sier, at vi ikke prioriterte det da Kristelig Folkeparti satt i regjering. For hvis man går tilbake og ser hva som er skrevet om det temaet, vil man finne at de første skrittene til mer åpenhet omkring høringsrundene ble tatt – så vidt jeg husker – i forbindelse med den 19. konsesjonsrunden, under Bondevik II-regjeringen, og at man da varslet at man i neste runde ville ta nye skritt for å åpne enda mer. Så det er bare enda et punkt der den rød-grønne regjeringens skryteliste egentlig startet med Bondevik II-regjeringens grep.

Så vil jeg til slutt i debatten bare bemerke at hvis man virkelig skal få gjort noe med klimautslippene fra norsk sokkel, er kraftforsyningen et vesentlig element, og kraft fra land er nevnt av flere. Men hva er det som kreves for at vi skal få til det? Jo, meldingen har en ganske god beskrivelse av utfordringene knyttet til det. Men det er lite om løsningene, for poenget er jo at hvis man overlater til Statnett å ta fram kalkulatoren og regne på om det er lønnsomt hver gang det kommer et prosjekt, er man for sent ute. Det har vi opplevd før. Poenget er at man faktisk må snu på flisa, sånn at energiministeren planlegger et energisystem i dag, på land, som er i stand til å forsyne sokkelen for framtidige funn. Der har man startet i feil ende igjen. Det viser hvor viktig det er å bygge klimaforliket som premiss overfor petroleumpolitikken.

Presidenten: Oskar J. Grimstad har hatt ordet to ganger tidligere og får ordet til en kort merknad, begrenset til 1 minutt.

Oskar J. Grimstad (FrP) [12:53:27]: SVs representant Alf Egil Holmelid skulda meg for sitatfusk. Det skal eg ikkje ha på meg. Grunnen er at eg ikkje nemnde utstyrs- og leverandørindustrien, for der er biletet betydeleg meir nyansert, med store, varierende resultat. Men eg er einig: Det er ei svært viktig næring, med høg kompetanse, med kompetanse som kanskje også kan bidra til å løyse klimautfordringa.

Men når det gjeld det todelte næringslivet som representanten Holmelid var oppteken av, snakka han om petroleumsnæringa og den tradisjonelle industrien. Det er eit heilt anna bilete, og det er den biten av desse to som gir dei beste resultatata – nemleg petroleumssektoren – det veit vi begge to. Det var den eg oppfatta, og det var den eg var tydeleg på at SV og Holmelid utetter argumenterte for var i ferd med å gå inn i solnedgangen – det er berre eit spørsmål om tid før den burde avsluttast.

Presidenten: Erling Sande har hatt ordet to ganger tidligere og får ordet til en kort merknad, begrenset til 1 minutt.

Erling Sande (Sp) [12:54:39]: Det har vore ein engasjert debatt – noko meir konstruktiv i startfasen, synest eg, enn no i avslutninga. Det får eit nesten komisk skjer når Framstegspartiet med stor tyngd – etter sjølv å ha vist til

1970-talet, trekt det inn i debatten og fått passende tiltale av statsråden – nærast blir såra over nok ein gong å måtte unnskylde seg for dei standpunkta ein hadde på 1970-talet.

Når eg tok ordet no, var det for å seie meg ueinig i oppsummeringa til representanten Meling om at debatten viser at opposisjonen i stor grad er samla om petroleumpolitikken. Faktum er at Stortinget i dag i stor grad samlar seg om meldinga og – gjennom den – petroleumpolitikken. I den grad det er usemje, er det jo meldinga som utgjør midtposisjonen, mens ytterpunktene er Høgre og Framstegspartiet på den eine sida og Kristeleg Folkeparti og Venstre på den andre. Det ser vi f.eks. gjennom dei innlegga som opposisjonen her har halde.

Bendiks H. Arnesen (A) [12:55:55]: Jeg merket meg at representanten Solvik-Olsen reagerte veldig sterkt på mitt tidligere innlegg. Han reagerte faktisk så sterkt at han ble nødt til å ta i bruk uparlamentariske uttrykk for å uttrykke seg.

Det skal ikke jeg gjøre. Men jeg forstår at det kan være ekkelt å bli minnet om sitt partis historie. I 1975 måtte det framsynte politikere til for å se hva oljen kunne gi nasjonen vår av sysselsetting og velferd. Her var det ikke alle som var like framsynte. Det synes jeg vi skal vise forståelse for. Men vi kan ikke bare glemme historien og bagatellisere at et parti som senere har vokst seg stort, ville avhende petroleumsressursene for et titalls milliarder kroner. Dette var et feilgrep som partiet i dag ikke skal bagatellisere, men heller erkjenne.

Ellers synes jeg at dette har vært en meget god og framtidsrettet debatt. Jeg synes også statsråden og regjeringen skal være godt fornøyd med at det i dag er sånn bred enighet om petroleumsnæringen og den muligheten denne kan gi landet vårt. Vi forventer fortsatt mye av denne næringen, og vi er heldige – privilegerte – i dette landet som har denne fantastiske ressursen i enda mange år framover.

Presidenten: Ketil Solvik-Olsen har hatt ordet to ganger tidligere og får ordet til en kort merknad, begrenset til 1 minutt.

Ketil Solvik-Olsen (FrP) [12:58:03]: Jeg forstår at dette er litt komplisert for representanten Arnesen. Fremskrittspartiet skulle ikke avhende petroleumsressursene. Det var snakk om hvem som skulle investere i operatørskap, og det er noe helt annet. Jeg forstår også at Arnesen velger ikke å kommentere at Arbeiderpartiet hadde akkurat tilsvarende standpunkt når det gjaldt å avhende oljeresurser til Volvo – eller for å få eierskap i Volvo. Så skal en være redelige i denne debatten, så må en ta med begge sider av bildet. Arnesen har absolutt ikke det som mål, ser jeg.

Så er det sitatfusk: La meg sitere fra Dagbladet 6. april 2010. Der skriver representanten Snorre Serigstad Valen, som representerer SV:

«I løpet av denne stortingsperioden skal regjeringen legge fram en ny oljemelding. Kanskje er det her på tide å se framover, og diskutere utfasingen av oljeutvinning.»

Ergo: Det er en avviklingsmelding. Det kan ikke forstås på noen annen måte. Hvis det er sitatfusk, bør en ta kontakt med redaktøren. Jeg kan også gi ut sitatene fra alle andre innstillinger der SV har sagt at de er imot oljeutvinning.

Presidenten: Alf Egil Holmelid har hatt ordet to ganger tidligere og får ordet til en kort merknad, begrenset til 1 minutt.

Alf Egil Holmelid (SV) [12:59:23]: Representanten Grimstad sa i sitt første innlegg at eg hadde sagt at eg ville leggje ned oljenæringa. Det sa eg ikkje. No prøvde han å ro og seie at eg hadde sagt det kunne vere ein konflikt mellom oljenæringa og andre næringar. Det står eg ved – det kan vere ein konflikt. Samtidig sa eg at det er ein ressurs som vi bør bruke på riktig måte for å unngå at det utviklar seg til å bli ein konflikt, for det er nettopp den næringa vi skal bruke til å bygge eit robust næringsliv.

Så er det Solvik-Olsen som seier at utfasing og nedlegging er det same. Utfasing av oljenæringa vil på eit eller anna tidspunkt skje. Det er det ingen tvil om, så at det vil skje, står vi på.

Nikolai Astrup (H) [13:00:11]: Når man lytter til denne debatten, kan man få inntrykk av at det er stor uenighet i denne salen om norsk petroleumpolitikk. Det er det ikke. Det er bred enighet om norsk petroleumpolitikk. Det var det før denne meldingen ble lagt frem, og det er det etter at denne meldingen er lagt frem og vedtatt.

Så er det en viss runde rundt semantikken. Det er selvfølgelig fristende for alle å pirke litt borti SV, som åpenbart primært mener noe annet enn det som står i meldingen. Også Senterpartiet har hatt ulike oppfatninger, men der er jo partiet splittet i mange fraksjoner, og statsråden representerer en av de fraksjonene.

I løpet av debatten har vi da sett at det har utviklet seg et ordskifte mellom Fremskrittspartiet på den ene siden og Kristelig Folkeparti og SV på den andre siden. Bendiks H. Arnesen meldte seg også på i det ordskiftet og sa at Fremskrittspartiet ville «avhende alt» – som jeg tror var sitatet – av petroleumsvirksomheten. Men SV har jo også stort sett vært mot alle nye felt – for å gjøre en like bred generalisering – så da har vi ytterpunktene representert, og ingen av dem representerer vel virkeligheten.

Men det er likevel et viktig poeng, og det er at det arbeidet som skal gjøres i forbindelse med klimameldingen, kommer til å bli krevende for oss alle. Det er bred enighet om oljepolitikken, petroleumpolitikken, og det er også relativt bred enighet om at vi skal nå våre klimamål. Det kommer til å bli krevende, og denne petroleumsmeldingen har ikke gjort det noe enklere – det tror jeg vi skal være ærlige på. Men vi skal likevel klare å komme i mål hvis bare regjeringen kommer i gang og leverer en klimamelding – i den situasjonen vi er i nå, blir det dyrere og vanskeligere å nå de målene vi har satt oss for hver eneste dag som går. Hvis ikke regjeringen snart legger det frem, vil det jo til slutt ikke være mulig å nå målene innenfor tidsfristen i 2020.

La meg også si til slutt at det har vært mye snakk

om Statfjord på 1970-tallet. Men denne regjeringen har jo brukt 20 mrd. kr på å kjøpe seg opp fra 63 til 67 pst. i Statoil uten at det har gitt dem noen reell innflytelse. Det er ren symbolpolitikk. Det viser jo også at det er mange måter å bruke pengene på, og det er ikke helt sikkert at vi skal putte alle i samme kurv, hvis det ikke gir noe igjen. Det kjøpet er et eksempel på en bruk av offentlige ressurser som kanskje ikke var så heldig.

Jeg har for øvrig også muligheten til å ta ordet én gang til, så dette kan holde oss gående.

Presidenten: En mulighet er ingen plikt, vil presidenten bemerke.

Representanten Per-Willy Amundsen har hatt ordet to ganger tidligere i debatten og får ordet til en kort merknad, begrenset til 1 minutt.

Per-Willy Amundsen (FrP) [13:03:27]: Jeg er selv født på 1970-tallet. Når man roter i gamle debatter fra Stortinget på den tid, kan jeg kanskje minne om at det også gikk en debatt her det samme tiåret om hvorvidt man skulle innføre farge-tv eller ikke i dette landet, og det var visstnok noen partier her i denne salen som var mot det – bare sånn at vi har det in mente når vi tar tak i gamle debatter som i dag er relativt uinteressante.

Så må jeg si, når jeg oppsummerer litt av debatten, at selv om Fremskrittspartiet og Høyre har et litt annet standpunkt enn Kristelig Folkeparti og Venstre, så er i hvert fall Kristelig Folkeparti og Venstre ærlige. De ser at petroleumspolitikken og klimapolitikken ikke så enkelt lar seg forene. Der er jo SV på en helt annen planet, for de later som at den petroleumspolitikken de står bak i denne meldingen, er forenlig med den politikken det samme partiet står for på klimasiden. Det står ikke til troende. Kristelig Folkeparti og Venstre er i det minste ærlige.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1. (Votering, se side 1851)

Sak nr. 2 [13:04:37]

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om endringer i energiloven og i enkelte andre lover (Innst. 140 L (2011–2012), jf. Prop. 112 L (2010–2011))

Siri A. Meling (H) [13:04:59] (ordfører for saken): Vår avhengighet av energitilgang er stor. Tilgang på energi er blant de mest kritiske elementene i samfunnet vårt, og spørsmål knyttet til forsyningssikkerhet fortjener å ha et sterkt fokus.

Det har vært en del endringer siden energiloven ble vedtatt. Klimaendringene kan gi oss en del beredskapsmessige utfordringer siden endringene sannsynliggjør mulighetene for større miljø- og naturkatastrofer i et klima som spås å bli varmere, våtere og villere. Videre er det også viktig å ta høyde for den trusselen som kan ligge i terroranslag mot vår infrastruktur innenfor energiområdet.

Jeg er derfor glad for at det er en enstemmig komité som

slutter seg til regjeringens forslag om endringer i energiloven og i enkelte andre lover for å styrke det rettslige grunnlaget for effektiv håndtering av ekstraordinære hendelser i fredstid. Det er viktig å fokusere på forebyggende sikkerhet og sikringstiltak knyttet til våre energianlegg, samtidig som vi har et apparat som sørger for å kunne gjenopprette normal drift så fort som mulig dersom uhellet først skulle være ute.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2. (Votering, se side 1853)

Sak nr. 3 [13:06:31]

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om endringer i statsbudsjettet for 2011 under Olje- og energidepartementet (Innst. 142 S (2011–2012), jf. Prop. 27 S (2011–2012))

Kjell Ingolf Ropstad (KrF) [13:06:55]: Jeg tar ikke ordet fordi jeg har intensjon om å skape en lang debatt. Jeg tar bare ordet fordi jeg vil påpeke at historien gjentar seg.

Regjeringen har gjort det til en tradisjon å bevilge store beløp til CO₂-håndtering på Mongstad i statsbudsjettet, for så å trekke tilbake mesteparten av pengene når en kommer til desember. I statsbudsjettet for inneværende år, i 2011, ble det bevilget 1,5 mrd. kr til CO₂-håndtering på Mongstad, og i denne saken trekkes 1 mrd. kr av denne bevilgningen tilbake.

Kristelig Folkeparti har regnet på totalbevilgningene: I perioden 2006–2011 har regjeringen i statsbudsjettene bevilget mer enn 10 mrd. kr til CO₂-håndtering på Mongstad. I de årlige budsjettendringene, slik som den vi behandler nå, er mer enn 4 mrd. kr trukket tilbake, mens 4 mrd. kr er omgjort til kortsiktige lån. Da står vi igjen med snau 2,5 mrd. kr som er bevilget til Mongstad siden 2006. Det er sannheten.

Regjeringen lovet oss en månelanding på Mongstad. De skulle rense gasskraftverket for CO₂ innen 2014. Dette var et løfte til velgerne, gitt i nyttårstalen, som vi alle husker. Nå sier de at de skal bestemme seg for hvorvidt de skal rense innen 2016. Fortsetter de som de stevner, blir det aldri noe av rensing på Mongstad.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 3. (Votering, se side 1855)

Sak nr. 4 [13:08:28]

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om endringer i statsbudsjettet for 2011 under Miljøverndepartementet (Innst. 141 S (2011–2012), jf. Prop. 17 S (2011–2012))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 1856)

Etter at det var ringt til votering, uttalte
presidenten: Da er vi klare til å gå til votering.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten er det satt fram i alt 28 forslag. Det er

- forslagene 1–15, fra Per-Willy Amundsen på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti
 - forslagene nr. 16–27, fra Per-Willy Amundsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre
 - forslag nr. 28, fra Borghild Tenden på vegne av Venstre
- Det votes over forslag nr. 28, fra Venstre. Forslaget lyder:

«Stortinget ber regjeringen komme til Stortinget med en sak som sikrer at fremtidig utbygging av nye felter og store ombygginger av eksisterende felter som hovedregel skal baseres på utslippsfri kraft fra land.»
Kristelig Folkeparti har varslet at de støtter forslaget.

Votering:

Forslaget fra Venstre ble med 97 mot 7 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 13.18.26)

Presidenten: Det votes over forslagene nr. 16, 17, 22, 24, 26 og 27, fra Fremskrittspartiet og Høyre.

Forslag nr. 16 lyder:

«Stortinget ber regjeringen senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2013 legge frem forslag til tiltak for økt omsetning av eierandeler i felt, herunder å tillate Petoro å drive aktiv porteføljetilpasning for å øke aktiviteten i annenhåndsmarkedet og fasilitere eierskifter.»

Forslag nr. 17 lyder:

«Stortinget ber regjeringen foreta en gjennomgang av arbeidsmiljøloven for å se på mulige endringer som kan redusere kostnadene på sokkelen. Krav til HMS og ytre miljø skal ikke reduseres. Gjennomgangen legges frem for Stortinget på en egnet måte, senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2013.»

Forslag nr. 22 lyder:

«Stortinget ber regjeringen senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2013 legge frem en langsiktig plan med tilhørende kostnadsestimat for hvordan Petroleumsstilsynet skal møte HMS-utfordringene på norsk sokkel i et 10-års perspektiv. I denne planen må det tas spesielt høyde for utfordringer knyttet til både modenhetsgrad i eksisterende petroleumslisenser og industriens aktivitet i nye, krevende områder.»

Forslag nr. 24 lyder:

«Stortinget ber regjeringen senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2013 legge frem forslag til tiltak som kan styrke det private norske eierskapet i leverandørindustrien slik at det blir like vilkår i forhold til internasjonalisering, herunder fjerning av formuesskatten.»

Forslag nr. 26 lyder:

«Stortinget ber regjeringen i løpet av 2012 etablere et nytt forum for samarbeid om piloter og førstegangs bruk av ny teknologi med deltagelse fra de viktigste aktørene og beslutningstakerne på sokkelen, og der Oljedirektoratet og Petoro må ha en sentral rolle.»

Forslag nr. 27 lyder:

«Stortinget ber regjeringen i løpet av vårsesjonen 2012 legge frem forslag som vil gjøre det lettere å hente høykompetent arbeidskraft fra utlandet med arbeidsinnvandring, herunder å:

1. Gi oppholds- og arbeidstillatelse for mer enn ett år.
2. Innføre forhåndsgodkjenning for rekruttering fra utlandet av nøkkelpersonell i selskapene.
3. Forenkle søknadsprosessen for familier. Harmonisere forskrifter og praksis for krav om rapportering fra skattemyndighetene.
4. Vurdere hvorvidt skattereglene som gjelder midlertidig arbeidskraft i Norge kan forenkles.»

Venstre har varslet at de støtter forslagene.

Votering:

Forslagene fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 61 mot 43 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 13.19.00)

Presidenten: Det votes over forslagene nr. 18–21, 23 og 25 fra Fremskrittspartiet og Høyre.

Forslag nr. 18 lyder:

«Stortinget ber regjeringen fjerne områdebegrensningene i Norsk Internasjonalt Skipsregister som blant annet gjelder forbud mot å gå i fast rute mellom norsk og utenlandsk havn.»

Forslag nr. 19 lyder:

«Stortinget ber regjeringen i løpet av 2012 ta et initiativ til et samarbeid mellom myndighetene og petroleumsnæringen om innsamling av data om ressurspotensialet i det nordlige Barentshavet og havområdene rundt Jan Mayen. Regjeringen bes melde tilbake til Stortinget om dette arbeidet senest i forbindelse med statsbudsjettet 2013.»

Forslag nr. 20 lyder:

«Stortinget ber regjeringen umiddelbart igangsette konsekvensutredning av helårlig olje- og gassaktivitet i Nordland VI, Nordland VII og Troms II.»

Forslag nr. 21 lyder:

«Stortinget ber regjeringen vurdere å utarbeide en egen stortingsmelding om Norges rolle som gassnasjon, både i nasjonal og internasjonal sammenheng.»

Forslag nr. 23 lyder:

«Stortinget ber regjeringen utrede hvordan Petroleumsstilsynet og tilsynsoppgavene best kan ivaretas når petroleumssaktiviteten øker i de nordlige havområdene, enten ved opprettelse av et avdelingskontor i Harstad, der Oljedirektoratet har hatt tilstedeværelse i mange år, eller på annen måte, og legge dette frem for Stortinget senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2013.»

Forslag nr. 25 lyder:

«Stortinget ber regjeringen senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2013 legge frem en opptrappingsplan for den statlig finansierte petroleumsrettede forskningen, herunder forskningsprogrammet PETROMAKS og DEMO 2000.»

Votering:

Forslagene fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 62 mot 42 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 13.19.24)

Presidenten: Det votes over forslagene nr. 1–15 fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti.

Forslag nr. 1 lyder:

«Stortinget ber regjeringen i løpet av 2012 foreta en gjennomgang av konsekvensen av fusjonen mellom Statoil og Hydro på norsk sokkel og hvilke utfordringer dette har i forhold til:

- a) Aktørbildet
- b) Leverandørindustrien
- c) Teknologiutvikling og FoU
- d) Utvinningsgrad
- e) Omsettelighet av lisenser
- f) Internasjonalisering.

Gjennomgangen legges frem for Stortinget på en egnet måte.»

Forslag nr. 2 lyder:

«Stortinget ber regjeringen i løpet av vårsesjonen 2012 sette ned et bredt sammensatt utvalg, der i første rekke oljeselskapene og leverandørindustrien tar et felles ansvar for kostnadsreduksjoner, uten at dette skjer på bekostning av en høy HMS-standard.»

Forslag nr. 3 lyder:

«Stortinget ber regjeringen utforme en transparent metodikk i tråd med Finansdepartementets veileder for kostnads- og nytteanalyser som skal benyttes ved endrede krav og praksisendring på sokkelen fra myndighetene for å vise kostnader og nytte av endringene. Metodikken presenteres for Stortinget på en egnet måte, senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2013.»

Forslag nr. 4 lyder:

«Stortinget ber regjeringen, i samarbeid med petroleumsnæringen, i løpet av 2012 foreta en grundig evaluering av gevinster knyttet til bedre samordning av områder på norsk sokkel. Evalueringen bør undersøke virkningen av samordning på lønnsomhet, herunder driftskostnader og utvinningsgrad på eksisterende og omkringliggende felt. Analysen skal danne grunnlaget for mulige tiltak for bedre samordning på norsk kontinentalsokkel. Evalueringen presenteres for Stortinget på en egnet måte, senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2013.»

Forslag nr. 5 lyder:

«Stortinget ber regjeringen, sammen med selskapene på norsk sokkel, i løpet av 2012 etablere et områdeforum for hvert område der overordnede strategier

og planer legges fram og diskuteres. Regjeringen bes melde tilbake til Stortinget om dette arbeidet senest i forbindelse med statsbudsjettet 2013.»

Forslag nr. 6 lyder:

«Stortinget ber regjeringen utforme en ny offentlig indekseringsliste for felt i drift som publiseres årlig. Denne indekseringslisten bør inneholde indikatorer som gjør det mulig å vurdere selskapenes arbeid knyttet til økt utvinning. En offentlig indekseringsliste vil bidra til å øke selskapenes fokus på økt utvinning fra felt. Regjeringen bes melde tilbake til Stortinget om dette arbeidet senest i forbindelse med statsbudsjettet 2013.»

Forslag nr. 7 lyder:

«Stortinget ber regjeringen senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2013 legge frem for Stortinget en statusrapport om bruk av CO₂ som trykkstøtte for økt oljeutvinning, samt planer for videre arbeid med dette.»

Forslag nr. 8 lyder:

«Stortinget ber regjeringen styrke Petoro gjennom å sikre en mer fleksibel finansiering enn i dag ved at Petoro finansieres direkte over kontantstrømmen fra sokkelen fremfor gjennom bevilgninger over statsbudsjettet.»

Forslag nr. 9 lyder:

«Stortinget ber regjeringen senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2013 vurdere endringer i petroleums-skattesystemet som kan styrke lønnsomheten for å øke utvinningsgraden i felt i drift. Slike endringer bør i utgangspunktet være provenynøytrale.»

Forslag nr. 10 lyder:

«Stortinget ber regjeringen i løpet av vårsesjonen 2012 legge frem for Stortinget forslag om nødvendige lovendringer slik at banker og andre finansinstitusjoner skal kunne ta pant i fremtidige skatterefusjoner for investeringer i produksjon på norsk sokkel.»

Forslag nr. 11 lyder:

«Stortinget ber regjeringen i løpet av vårsesjonen 2012 sette ned et utvalg som skal se på hvordan vi kan styrke teknologi, produktutvikling, industribygging og kompetanse innen oljevernberedskap.»

Forslag nr. 12 lyder:

«Stortinget ber regjeringen senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2013 legge frem en opptrappingsplan for den statlige oljevernberedskapen.»

Forslag nr. 13 lyder:

«Stortinget ber regjeringen vurdere å skille tilsyn og beredskap gjennom en endring av arbeidsfordelingen mellom Klima- og forurensingsdirektoratet og Kystverket, der Klima- og forurensingsdirektoratet skal føre tilsyn, mens Kystverket skal ha ansvaret for beredskapen, og legge den endrede arbeidsfordelingen frem for Stortinget senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2013.»

Forslag nr. 14 lyder:

«Stortinget ber regjeringen vurdere å samle alt sjøsikkerhetsarbeid under ett departement og legge dette frem for Stortinget senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2013.»

Forslag nr. 15 lyder:

«Stortinget ber regjeringen i løpet av 2012 på en egnet måte legge frem en oppdatering av stortingsmeldingen om sjøsikkerhet og oljevern – St.meld. nr. 14 (2004–2005).»

Venstre har varslet at de støtter forslagene.

Votering:

Forslagene fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti ble med 56 mot 48 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 13.19.51)

Komiteen hadde innstilt:

Meld. St. 28 (2010–2011) – om petroleumsvirksomheten – vedlegges protokollen.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 2

Komiteen hadde innstilt til Stortinget å gjøre slikt vedtak til

l o v
om endringer i energiloven og i enkelte andre
lover

I

I lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-2 første ledd annet punktum oppheves.

§ 9-1 skal lyde:

§ 9-1 (*Kraftforsyningens beredskapsorganisasjon*)

Kraftforsyningens beredskapsorganisasjon (KBO) består av de enheter som eier eller driver anlegg eller annet som har vesentlig betydning for drift eller gjenoppretting av eller sikkerhet i produksjon, omforming, overføring, omsetning eller fordeling av elektrisk energi eller fjernvarme. Beredskapsmyndigheten kan ved forskrift eller enkeltvedtak fastsette hvilke enheter som skal inngå i KBO.

Alle enheter i KBO skal sørge for at virksomheten er innrettet på en slik måte og med slike ressurser som er nødvendig for å ivareta ansvar og oppgaver etter dette kapitlet.

Beredskapsmyndigheten skal samordne beredskapsarbeid og utpeke den samlede ledelse i KBO.

I ekstraordinære situasjoner som kan skade eller hindre

produksjon, omforming, overføring, omsetning eller fordeling av elektrisk energi eller fjernvarme, kan KBO pålegges oppgaver og plikter. Det samme gjelder i ekstraordinære situasjoner hvor skade eller hindring som nevnt i første punktum har oppstått.

Beredskapsmyndigheten kan under beredskap og i krig underlegge kraftforsyningen KBO. Kraftforsyningen plikter å følge de pålegg som gis og gjennomføre de tiltak som kreves.

§ 9-2 skal lyde:

§ 9-2 (*Beredskapstiltak*)

Den som helt eller delvis eier eller driver anlegg eller system som er eller kan bli av vesentlig betydning for produksjon, omforming, overføring, omsetning eller fordeling av elektrisk energi eller fjernvarme, plikter å sørge for effektiv sikring og beredskap og iverksette tiltak for å forebygge, håndtere og begrense virkningene av ekstraordinære situasjoner som nevnt i § 9-1 fjerde eller femte ledd og for å gjenopprette normal situasjon.

Beredskapsmyndigheten kan gi forskrift eller treffe enkeltvedtak om beredskapstiltak for å forebygge, håndtere eller begrense virkningene av ekstraordinære situasjoner som nevnt i § 9-1 fjerde eller femte ledd eller for å gjenopprette normal situasjon. Beredskapstiltak kan pålegges den som eier eller driver anlegg eller systemer som nevnt i første ledd. Beredskapstiltak kan gjelde for eksisterende og planlagte anlegg eller systemer som nevnt i første ledd.

Vedtak om beredskapstiltak kan blant annet omfatte krav til organisering, planlegging, forebygging, sikkerhets- eller sikringstiltak, utførelse, gjennomføring, gjenoppsettingsevne, ledelse eller drift. Beredskapsmyndigheten kan treffe vedtak om at drift i ekstraordinære situasjoner og gjennomføring av tiltak etter dette kapittel skal kunne skje fra norsk territorium.

Den som pålegges beredskapstiltak plikter å gjennomføre tiltaket for egen regning og risiko.

Når det anses nødvendig kan beredskapsmyndigheten uten hensyn til tidligere pålegg treffe vedtak om at nye eller endrede beredskapstiltak skal settes i verk.

§ 9-3 skal lyde:

§ 9-3 (*Informasjonssikkerhet*)

Alle enheter i KBO skal vurdere sikkerheten ved all behandling av informasjon om kraftforsyningen. Enhetene skal kartlegge hvilken informasjon som er sensitiv, hvor den befinner seg og hvem som har tilgang til den. Det skal etableres effektiv avskjerming og beskyttelse av sensitiv informasjon.

Enhver plikter å hindre at andre enn rettmessige brukere får adgang eller kjennskap til sensitiv informasjon om kraftforsyningen.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om informasjonssikkerhet i kraftforsyningen og om taushetsplikten.

§ 9-4 skal lyde:

§ 9-4 (*Delegering mv.*)

Beredskapsmyndigheten kan delegere myndighet til å

treffe vedtak i forbindelse med beredskap til KBO eller enheter som inngår i KBO.

Forvaltningsloven kapittel II om ugildhet gjelder ikke for saker som behandles av KBO. Saker skal uansett forberedes og avgjøres etter en forsvarlig, saklig og nøytral saksbehandling.

§ 9-5 skal lyde:

§ 9-5 (Meldeplikt og rett til adgang)

Beredskapsmyndigheten kan i forskrift fastsette krav om å melde igangsetting av arbeid for å bygge eller endre anlegg eller systemer som nevnt i § 9-2 første ledd.

Alle som omfattes av dette kapitlet, plikter å gi beredskapsmyndigheten adgang til grunn, bygg, anlegg og lignende mot gyldig legitimasjon. Det samme gjelder adgang for politiet og militære myndigheter når dette har sammenheng med forberedelse til og gjennomføring av væpnet sikring.

§ 9-6 skal lyde:

§ 9-6 (Gebyr til dekning av utgifter)

Beredskapsmyndigheten kan kreve gebyr fra enheter i KBO til dekning av utgiftene ved beredskapsmyndighetens arbeid med kraftforsyningsberedskap. Utgiftene utlignes på eiere og brukere av de anlegg dette kapitlet omfatter.

§ 10-1 tredje ledd første punktum skal lyde:

Enhver plikter uten hinder av taushetsplikt å gi departementet de opplysninger som er nødvendige for utøvelse av myndighet etter denne lov.

II

I lov 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall m.v. gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

«Lov 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall mv.»

§ 36 syvende ledd skal lyde:

Gjelder det erverv av aksjer eller parter i selskap som innehar eiendomsrett til vannfall av en slik størrelse som nevnt i § 1 annet ledd, uten at det for disse er fastsatt vederlagsfri overgang til staten, kan det betinges at aksjene eller partene skal tilfalle staten uten vederlag etter utløpet av en i konsesjonen fastsatt frist som ikke må overstige 60 år.

III

I lov 14. desember 1917 nr. 17 om vassdragsreguleringer gjøres følgende endring:

§ 10 nr. 3 annet ledd annet punktum skal lyde:

Søknad om omgjøring av tidligere fastsatte vilkår om tidsbegrensning og hjemfall skal innvilges så fremt reguleringsanleggets eier oppfyller vilkårene i lov 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall mv. § 2 første ledd.

IV

I lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann gjøres følgende endringer:

§ 12 siste ledd skal lyde:

Om beverdammer gjelder reglene i naturmangfoldloven § 18.

§ 19 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Hvis det for et elvekraftverk med midlere årsproduksjon over 40 GWh ikke er gitt konsesjon etter lov 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall mv., fastsettes konsesjonsavgifter etter reglene i dennes § 2 tredje ledd nr. 13.

§ 20 første ledd bokstav a skal lyde:

a) må ha tillatelse etter lov 15. mai 1992 nr. 47 om laksefisk og innlandsfisk m.v. § 7 annet ledd eller § 10;

§ 20 første ledd bokstav c skal lyde:

c) må ha dispensasjon fra vernevedtak etter naturmangfoldloven eller utføres som skjøtselstiltak etter naturmangfoldloven;

§ 20 første ledd bokstav d skal lyde:

d) Er tillatt i reguleringsplan etter plan- og bygningsloven; eller

§ 24 annet ledd første punktum skal lyde:

Søknaden skal kunngjøres for søkerens regning etter reglene i plan- og bygningsloven § 12-10 første ledd første og annet punktum, annet og tredje ledd, jf. § 5-2.

§ 29 annet ledd første punktum skal lyde:

Endringer i et manøvreringsreglement som gir adgang til å variere vannstanden eller vannføringen, skal sendes på høring etter forvaltningslovens regler om forskrifter og kunngjøres etter reglene i plan- og bygningsloven § 12-10 første ledd første og annet punktum, annet og tredje ledd, jf. § 5-2.

V

I lov 28. november 2003 nr. 98 om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven) mv. skal § 2 annet ledd nr. 1 lyde:

1. som er konsesjonspliktige eller som krever vedtak etter lov 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall mv. kapittel I,

VI

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Voter ing :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

Votering:

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 3

Presidenten: Lovvedtaket vil bli ført opp til annen gangs behandling i et senere møte i Stortinget.

Komiteen hadde innstilt:

I

I statsbudsjettet for 2011 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
Utgifter				
1810		Oljedirektoratet		
	1	Driftsutgifter, blir a u k a med frå kr 232 200 000 til kr 235 300 000		3 100 000
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , blir r e d u s e r t med frå kr 198 100 000 til kr 194 100 000		4 000 000
1820		Noregs vassdrags- og energidirektorat		
	1	Driftsutgifter, blir a u k a med frå kr 422 800 000 til kr 423 600 000		800 000
	22	Flaum- og skredførebygging, <i>kan overføres</i> , <i>kan nyttast under post 60</i> , blir a u k a med frå kr 100 300 000 til kr 125 300 000		25 000 000
	45	Større utstyrsanskaffingar og vedlikehald, <i>kan overføres</i> , blir a u k a med frå kr 9 000 000 til kr 9 200 000		200 000
2490		NVE Anlegg		
	24	Driftsresultat Spesifikasjon: Driftsinntekter Driftsutgifter Avskrivningar Renter av statens kapital	-77 000 000 70 300 000 5 600 000 1 100 000 0	0
1833		CO ₂ -handtering		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , blir r e d u s e r t med frå kr 590 000 000 til kr 437 000 000		153 000 000
	72	Lån, TCM DA, <i>kan overføres</i> , blir r e d u s e r t med frå kr 880 000 000 til kr 730 000 000		150 000 000
2440		Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsverksemda		
	30	Investeringar, blir r e d u s e r t med frå kr 25 000 000 000 til kr 21 000 000 000		4 000 000 000
2442		Disponering av innretningar på kontinentalsokkelen		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , blir r e d u s e r t med frå kr 10 600 000 til kr 1 600 000		9 000 000
Inntekter				
4800		Olje- og energidepartementet		
	70	Garantiprovisjon, Gassco, blir r e d u s e r t med frå kr 1 400 000 til kr 1 250 000		150 000
4810		Oljedirektoratet		
	1	Gebyrinntekter, blir a u k a med frå kr 13 700 000 til kr 16 800 000		3 100 000

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
	2	Oppdrags- og samarbeidsverksemda, blir r e d u s e r t med		4 000 000
		frå kr 74 400 000 til kr 70 400 000		
4820		Noregs vassdrags- og energidirektorat		
	1	Gebyrinntekter, blir r e d u s e r t med		3 500 000
		frå kr 59 000 000 til kr 55 500 000		
5582		Sektoravgifter under Olje- og energidepartementet		
	70	Bidrag til kulturminnevern, blir r e d u s e r t med		6 500 000
		frå kr 6 500 000 til 0		
5440		Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvksemda		
	24	Driftsresultat, blir a u k a med		12 900 000 000
		frå kr 110 600 000 000 til kr 123 500 000 000		
		Spesifikasjon:		
		Driftsinntekter	180 700 000 000	
		Driftsutgifter	-32 000 000 000	
		Leite- og feltutviklingsutgifter	-2 000 000 000	
		Avskrivingar	-16 600 000 000	
		Renter av statens kapital	-6 600 000 000	
			123 500 000 000	
	30	Avskrivingar, blir a u k a med		100 000 000
		frå kr 16 500 000 000 til kr 16 600 000 000		
	80	Renter av statens kapital, blir r e d u s e r t med		100 000 000
		frå kr 6 700 000 000 til kr 6 600 000 000		

II
Fullmakt til å inngå forplikting ut over gitt løyving
Stortinget samtykkjer i at Olje- og energidepartemen-

tet i 2011 kan pådra seg forpliktingar utover gitt løyving,
men slik at samla ramme for nye og gamle forpliktingar
ikkje overstiger følgjande beløp:

Kap.	Post	Nemning	Samla ramme
1820		Noregs vassdrags- og energidirektorat	
	22	Flaum- og skredførebygging	114,0
	60	Tilskot til skredførebygging	10,0

Votering:

Votering i sak nr. 4

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Komiteen hadde innstilt:

I
I statsbudsjettet for 2011 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
		Utgifter	
1427		Direktoratet for naturforvaltning	
	35	Statlig erverv, nytt skogvern, kan overføres, for høyes med	5 000 000
		fra kr 134 981 000 til kr 139 981 000	
	79 (ny)	Kompensasjon ved flytting av oppdrettsanlegg, bevilges med	4 500 000
	82	Tilskudd til prioriterte arter og utvalgte naturtyper, kan overføres, kan benyttes under post 21, nedsettes med	5 000 000
		fra kr 28 000 000 til kr 23 000 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
1441	1	Klima- og forurensningsdirektoratet Driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 336 033 000 til kr 323 733 000	12 300 000
	22	Statlig ordning for frivillig kjøp av klimakvoter, f o r h ø y e s med fra kr 2 025 000 til kr 2 718 000	693 000
1465	1	Statens kartverk, arbeid med tinglysing og nasjonal geografisk infrastruktur Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 192 877 000 til kr 214 179 000	21 302 000
1471	1	Norsk Polarinstitut Driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 185 143 000 til kr 183 143 000	2 000 000
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , f o r h ø y e s med fra kr 61 895 000 til kr 64 545 000	2 650 000
I n n t e k t e r			
4441	2	Klima- og forurensningsdirektoratet Inntekter, statlig ordning for frivillig kjøp av klimakvoter, f o r h ø y e s med fra kr 2 161 000 til kr 2 854 000	693 000
	4	Gebyrer, n e d s e t t e s med fra kr 40 759 000 til kr 32 459 000	8 300 000
	6	Gebyrer, fylkenes miljøvernavdelinger, n e d s e t t e s med fra kr 22 000 000 til kr 18 000 000	4 000 000
4465	1	Statens kartverk, arbeid med tinglysing og nasjonal geografisk infrastruktur Gebyrinntekter tinglysing, borettslag, f o r h ø y e s med fra kr 58 480 000 til kr 61 015 000	2 535 000
	2	Gebyrinntekter tinglysing, fast eiendom, f o r h ø y e s med fra kr 982 000 000 til kr 1 007 000 000	25 000 000
4471	1	Norsk Polarinstitut Salgs- og utleieinntekter, n e d s e t t e s med fra kr 9 107 000 til kr 6 107 000	3 000 000

II

Tilsagnsfullmakter

Stortinget samtykker i at Miljøverndepartementet i 2011 kan gi tilsagn om tilskudd ut over gitte bevilgninger, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
1427	34	Direktoratet for naturforvaltning Statlige erverv, nasjonalparker	496,90 mill. kroner
	79	Kompensasjon ved flytting av oppdrettsanlegg	2,25 mill. kroner

III

Nettobudsjetteringsfullmakt

Stortinget samtykker i at Miljøverndepartementet i 2011 kan nettoføre som utgiftsreduksjon under kap. 1432 Norsk kulturminnefond, post 50 Til disposisjon for kulturminnetiltak, overføringer fra Statens landbruksforvaltning og salgsinntekter fra veiledningsmateriale.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 13.20.41)

S a k n r. 5 [13:20:57]*Referat*

1. (130) Statsministerens kontor melder at
 1. lov om endringer i folketrygdlova og enkelte andre lover
 2. lov om endringer i folketrygdloven (ny uføretrygd og alderspensjon til uføre)
 3. lov om pensjonsordning for stortingsrepresentanter og regjeringsmedlemmer (stortings- og regjeringpensjonsloven)

4. lov om godtgjørelse for stortingsrepresentanter (stortingsgodtgjørelsesloven)
 5. lov om endringer i offentliglova
 6. lov om endringer i aksjeloven mv. (nedsettelse av kravet til minste aksjekapital mv.)
 7. lov om endringer i sjøloven
 8. lov om næringsberedskap (næringsberedskapsloven)
– er sanksjonert under 16. desember 2011
Enst.: Vedlegges protokollen.
 2. (131) Endring i lov om samordning av pensjons- og trygdeytelser (tilpasning av offentlig tjenstepensjon til uføres alderspensjon fra folketrygden) (Prop. 48 L (2011–2012))
 3. (132) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Robert Eriksson, Per Arne Olsen og Laila Marie Reiertsen om utvidet sykelønnsordning for kreftpasienter, samt adgang til en fleksibel sykelønnsordning. (Endring i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd) (Dokument 8:43 S (2011–2012))
Enst.: Nr. 2 og 3 sendes arbeids- og sosialkomiteen.
 4. (133) Utbygging og drift av Åsgard undervannskompresjon (Prop. 53 S (2011–2012))
 5. (134) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Linda C. Hofstad Helleland, Gunnar Gundersen, Øyvind Halleraker, Torbjørn Røe Isaksen, Anders B. Werp og Svein Harberg om motorferdsel i utmark (Dokument 8:40 S (2011–2012))
Enst.: Nr. 4 og 5 sendes energi- og miljøkomiteen.
 6. (135) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Øyvind Håbrekke, Laila Dāvøy, Rigmor Andersen Eide og Geir Jørgen Bekkevold om en pappastrategi for etablering av likeverdig foreldreskap (Dokument 8:41 S (2011–2012))
Enst.: Sendes familie- og kulturkomiteen.
 7. (136) Endringer i personopplysningsloven (Prop. 47 L (2011–2012))
Enst.: Sendes justiskomiteen.
 8. (137) Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens vedtak nr. 17/2011 av 1. april 2011 om innlemming i EØS-avtalen av forordning (EF) nr. 392/2009 av 23. april 2009 om erstatningsansvar for transportørar ved ulykker under sjøtransport av passasjerar (Prop. 52 S (2011–2012))
Enst.: Sendes justiskomiteen, som forelegger sitt utkast til innstilling for utenriks- og forsvarskomiteen til uttalelse før innstilling avgis.
 9. (138) Representantforslag fra stortingsrepresentantene André Oktay Dahl, Anders B. Werp, Jan Tore Sanner, Svein Harberg, Bent Høie og Linda C. Hofstad Helleland om bekjempelse av narkotika på skoler (Dokument 8:39 S (2011–2012))
Enst.: Sendes justiskomiteen.
 10. (139) Endringer i kommunelova m.m. (samkommune mv.) (Prop. 49 L (2011–2012))
 11. (140) Endringer i statsborgerloven (Prop. 50 L (2011–2012))
 12. (141) Endringer i utlendingsloven (avvikling av åremålsordninga for nemndleiarar i Utlendingsnemnda og rett til representant for einslege, mindreårige asylsøkjalar) (Prop. 51 L (2011–2012))
 13. (142) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Erna Solberg, Jan Tore Sanner, Trond Helleland, André Oktay Dahl og Frank Bakke-Jensen om forsterket innsats mot hat og ekstremisme (Dokument 8:42 S (2011–2012))
Enst.: Nr.10–13 sendes kommunal- og forvaltningskomiteen.
- Presidenten:** Dermed er dagens kart ferdigbehandlet. Forlanger noen ordet før møtet heves?
– Møtet er hevet.

Møtet hevet kl. 13.22.